

W Wielkopolsce

Okręgowe komitety FJN

zatwierdziły listy
kandydatów na posłów

Wczoraj w Wielkopolsce pięć okręgowych komitetów wyborczych Frontu Jedności Narodu (w skład każdego z nich wchodziło około 20 członków oddelegowanych przez powiatowe i równorzędne miejskie komitety FJN) na plenarnych posiedzeniach zatwierdziło listy kandydatów na posłów do Sejmu V kadencji.

Na posiedzeniach tych wojewódzkie instancje partii i stronnictw politycznych reprezentowali: w Gnieźnie – sekretarz KW PZPR – Stanisław Furgat, wiceprezes WK ZSL – Walenty Kolodziejczyk, wiceprzewodniczący WK SD – Zbigniew Rudnicki; w Kaliszu – kierownik Wydziału Organizacyjnego KW PZPR Feliks Siemianowski, wiceprezes WK ZSL Tomasz Malinowski, członek Prezydium WK SD Józef Wojtyś; w Lesznie – sekretarz KW PZPR Jerzy Zasada, sekretarz WK ZSL Stanisław Kostrzyński, sekretarz WK SD Tadeusz Młyniak; w Ostrowie – sekretarz KW PZPR Jerzy Gawrysiak, członek Prezydium WK ZSL Adam Łażewski, wiceprzewodniczący WK SD Tadeusz Kwaśniewski; w Szamotułach – sekretarz KW PZPR Czesław Kończal, członek Prezydium WK ZSL Witold Stefanowski, członek Prezydium WK SD Halina Ryfart.

Zatwierdzone wczoraj przez okręgowe komitety FJN listy kandydatów na posłów w najbliższą sobotę zostaną złożone w okręgowych komisjach wyborczych. (y)

Wietnam Południowy

Rosną straty agresorów

Partyzanci południowowietnamscy ostrzelali w środę rano obiekty wojskowe w ośmiu miastach i dwa amerykańskie obozy.

Rzecznik wojskowy USA za komunikował również, iż bombowce „B-52” dokonały w tym dniu dwóch nalotów na prowincję Tay Ninh, na domniemane zgrupowania partyzanckie.

Komunikat wojskowy zawierał też informacje o stracie przez USA kilku helikopterów. Dwa z nich zderzyły się w powietrzu 56 km na północny zachód od Sajgonu. Nastąpiło to w środę rano. W katastrofie zginęło 16 wojskowych amerykańskich i reżimowych.

XXIII sesja WRN w Poznaniu

Dzisiaj, 24 bm., o godz. 10, w sali Garnizonowego Klubu Oficerskiego rozpoczynają się obrady XXIII sesji Wojewódzkiej Rady Narodowej. Głównym punktem programu obrad jest sprawozdanie z wykonania planu gospodarczego i budżetu województwa poznańskiego w 1968 r. oraz wytyczenie planu działania na rok bieżący. (na)

Jutro powiat Śrem Program Jedności Działania

To tytuł naszego cyklu, publikacji omawiających wykonanie programów wyborczych FJN w poszczególnych powiatach. Jutro całą kolumnę „Głosu” poświęcamy powiatowi śremskiemu, przedstawiając naszym Czytelnikom osiągnięcia i przemiany, jakie odbywały się tam w czasie mijającej obecnie kadencji rad narodowych i Sejmu. Powiat ten bowiem, na skutek inwestycji przemysłowych (Odlęwnia Zeliwa), zmienia swój charakter z rolniczego na rolniczo-przemysłowy.

POZNAN
CZWARTEK
24
KWIEŹNIA
1969

Wydanie A
Nr 96 (7831)
Rok wyd. XXV
Cena 50 gr

Z udziałem pierwszych sekretarzy partii komunistycznych i robotniczych oraz szefów rządów

Sesja RWPG rozpoczęła obrady w Moskwie

Zgodnie z osiągniętym porozumieniem, w środę, 23 kwietnia br. rozpoczęła się w stolicy Związku Radzieckiego sesja Rady Wzajemnej Pomocy Gospodarczej z udziałem przywódców partii komunistycznych i robotniczych oraz szefów rządów krajów członkowskich RWPG.

Spotkanie przywódców Polski i CSRS

Pierwszy sekretarz KC PZPR, Władysław Gomułka i prezes Rady Ministrów – Józef Cyrankiewicz spotkali się 23 bm. w Moskwie z pierwszym sekretarzem KC KPCz – Gustavem Husakiem i premierem rządu Czechosłowacji – Oldřichem Czernikiem.

W czasie spotkania, które upłynęło w przyjacielskiej i serdecznej atmosferze, omawiano problemy interesujące obie strony. (PAP)

LIST OKWOM DO MŁODZIEŻY WIETNAMU POŁUDNIOWEGO

W związku z przypadającą 24 bm. 8 rocznicą powstania Związku Młodzieży Walczącej o Wyzwolenie Wietnamu Południowego – Ogólnopolski Komitet Współpracy Organizacji Młodzieżowych wystosował do komitetu centralnego tego związku list, w którym przekazuje bohaterskiej młodzieży wietnamskiej serdeczne, braterskie pozdrowienia i wyraża solidarność z jej walką.

PAP

Ankieta ZMS i „Głosu”

Nagrody za wypowiedzi o powieści M. Szypowskiej

Komisja ankiety czytelników ZW ZMS i „Głosu Wielkopolskiego” rozstrzygnęła kolejny konkurs i przyznała nagrody za wypowiedzi o powieści Marii Szypowskiej „Widro pełne nieba”. I nagrody nie przyznano, dwie równo rzędne II nagrody (po 200 zł w bonach książkowych) otrzymują: Henryk Bednarz, Poznań, ul. Głogowska 115a m. 15 i Henryka Dziamka – Poznań, ul. Kraszewskiego 17 m. 14. Nagroda III (100 zł w bonach książkowych) przypadła Antoniemu Jakubiakowi – Jarocin, ul. Wrocławska 13 m. 2. Nagrody wzięli pocztą.

Pozostały nam jeszcze trzy konkursy. Omówimy książkę Bogusława Koguta „Misja po ruczniku Kuny” Romana Bratnego „Kolumbowie – rocznik dwudziest” oraz Włodzimierza Kaczochy „W słońcu w deszczu”. Terminy nadsyłania wypowiedzi podajemy każdorazowo przy omówieniu danej książki. (wb)

Sesja Rady odbywa się w Domu Przyjść – na Wzgórzach Leninowskich. Nieopodal położone są reprezentacyjne wille, w których zamieszkały delegacje poszczególnych krajów. Od siedziby naszej delegacji do miejsca obrad jest zaledwie kilkadziesiąt metrów. Dom przyjeżdżających jest dużym ogrodem, jest tu więc spokojnie i cicho.

Przed godziną 10 zaczęły przybywać grupy doradców i ekspertów, towarzyszące delegacjom, wypełniły się kuluary. Sama sala – rozjaśniona była światłami wielkich kryształowych kandelabrow i jupiterów filmowych.

Na stołach – przed miejscem przewodniczących delegacji niewielki mikrofon. Przed wszystkimi – bloki papieru, wielokolorowe ołówki. Wszystkie miejsca wyposażone są także w słuchawki. Obrady będą bowiem na bieżąco tłumaczone na wszystkie języki narodowe.

Punktualnie o godzinie 10 czasu moskiewskiego przybyły delegacje. Wśród nich delegacja PRL: I sekretarz KC PZPR, Władysław Gomułka, który przewodniczy delegacji, członek Biura Politycznego KC PZPR, prezes Rady Ministrów Józef Cyrankiewicz, członek Biura Politycznego i sekretarz KC Bolesław Jaszczyk, zastępca członka Biura Politycznego wicepremier Piotr Jaroszewicz, przewodniczący Komisji Planu w Rządzie Ministrów Józef Kulesza, ambasador PRL w Związku Radzieckim Jan Ptasznik.

Po chwili wszystkie miejsca przy stole obrad są zajęte. Dziennikarze odnotowują, że na otwarcie obrad przybyło siedmiu członków Biura Politycznego KC KPCz: sekretarz generalny – Leonid Breżniew, premier Aleksiej Kosygin, Andrzej Kirilenko, Kirill Mazur, Dmitrij Polanski, Aleksander Szelepin i Giennadij Woronow. Nie wszyscy oni są członkami delegacji radzieckiej – której skład został – jak wiadomo – opublikowany wcześniej.

Bliska fletka – terkoczą liczne kamery filmowe. Uwaga koncentruje się przede wszystkim na osobach pierwszych sekretarzy partii komunistycznych i robotniczych oraz szefów rządów krajów socjalistycznych. Wszyscy są obecni na sali obrad.

Obrady sesji otworzył szef delegacji ZSRR, sekretarz generalny KC KPCz L. Breżniew.

Po zatwierdzeniu porządku dziennego obrad ich uczestnicy przystąpili do dyskusji nad problemami znajdującymi się na porządku dziennym.

Podczas posiedzeń zabierali głos członkowie Biura Politycznego.

Wyrok śmierci na Sirhana

Lawa przysięgłych w Los Angeles wypowiedziała się w środę za wydaniem wyroku śmierci na Sirhana B. Sirhana, zabójcę senatora Roberta Kennedy'ego. (PAP)

go KC KPCz premier ZSRR A. Kosygin, I sekretarz KC PZPR W. Gomułka, I sekretarz KC SED, przewodniczący Rady Państwa NRD W. Ulbricht, I sekretarz KC WSPR J. Kadar.

Porannemu posiedzeniu przewodniczył sekretarz generalny KC KPCz L. Breżniew, a wieczornemu – I sekretarz KC BPK premier Bułgarii T. Ziurkow.

Obrady sesji toczą się w rzeczowej, partyjnej atmosferze. PAP

Delegacja Polski podczas obrad sesji Rady Wzajemnej Pomocy Gospodarczej. Od lewej – J. Cyrankiewicz, W. Gomułka, B. Jaszczyk i J. Kulesza. CAF – PI – Telefoto

W sprawie samolotu USA

Oświadczenie rządu KRL-D

Rząd Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej opublikował dziś oświadczenie w związku ze sprawą samolotu amerykańskiego, który 15 kwietnia został zestrzelony nad KRL-D. Oświadczenie wskazuje, że na rozkaz prezydenta Nixona blisko wybrzeży KRL-D koncentrują się liczne okręty wojenne USA, a jednocześnie postawiono w stan gotowości bojowej wojska amerykańskie w Korei Południowej i marionetkowe wojska reżimu seulskiego.

Rząd KRL-D i naród koreański zwracają uwagę wszystkim pokój miłującym państwom i narodom świata na poważną sytuację, która powstała w Korei w związku z agresywnymi poczynaniami amerykańskiego imperializmu i apelują o stanowcze potępienie tych cynicznych posunięć.

AMERYKANIE OSTRZELALI STREFĘ ZDEMILITARYZOWANĄ

Wojska amerykańskie ostrzelały dziś rano strefę zdemilitaryzowaną na linii demarkacyjnej z Koreańską Republiką Ludowo-Demokratyczną gwałcąc w ten sposób zawieszenie broni. Strzelanina rozpoczęła się o godzinie 5 rano czasu miejscowego. (PAP)

POGODA

Jak podaje PIHM – zachmurzenie duże z większymi przejaśnieniami. Miejscami przelotne opady. Temperatura maksymalna od plus 8 st. na północnym wschodzie do plus 18 st. na południu. Wiatry słabe z kierunków południowych.

Problemy polityki CSRS na Prezydium KC KPCz

Komentarze „Rudeho Prava”

Nowo wybrane Prezydium KC KPCz odbyło 22 bm. posiedzenie, na którym podjęło szereg postanowień. Rozszerzono udział członków i zastępców członków KC KPCz przy opracowywaniu uchwał komitetu centralnego i w realizacji polityki partyjnej.

Prezydium postanowiło możliwie jak najszybciej opracować projekt działalności komitetu centralnego i wykorzystania aktywów specjalistów przy organach i wydziałach KC KPCz. Prezydium opracowało wytyczne do obchodów 1 maja i 24 rocznicy wyzwolenia Czechosłowacji przez Armię Radziecką. Prezydium zobowiązało odpowiednie instancje polityczne w województwach, powiatach i poszczególnych miejscowościach do podjęcia mówianiu indywidualnych decyzji w sprawie sposobu organizowania obchodów pierwszomajowych, w zależności od sytuacji lokalnej. Zalecono jednak powrót do tradycyjnej formy obchodów w postaci wieców, akademii itp.

Prezydium KC KPCz omówiło również projekt planu kontaktów KPCz z braćmi partiami krajów socjalistycznych na rok 1969. Prezydium za punkt wyjścia przyjęło rezolucję listopadowego plenum KC KPCz, w której zawarta jest decyzja partii w sprawie rozwoju dwustronnych kontaktów

z partiami komunistycznymi i robotniczymi oraz wzajemnej wymiany doświadczeń. Prezydium KC KPCz omówiło również sprawy prasy partyjnej i podjęło decyzję o zaprzestaniu wydawania czasopisma „Politika”, ponieważ tygodnik ten, mimo wielokrotnej krytyki, nadal publikował artykuły sprzeczne z linią partii. Prezydium postanowiło rozpocząć wydawanie nowego tygodnika „Tvorba” – poświęconego sprawom polityki, nauki i kultury.

W Pradze odbyło się posiedzenie Federalnego Komitetu do Spraw Prasy i Informacji pod przewodnictwem ministra J. Havelki. Komitet omówił obecną sytuację w dziedzinie środków masowego przekazu, koncepcję polityki rządowej w stosunku do prasy, radia i telewizji oraz plan pracy komitetu

Dokończenie na str. 2

J. Tejhma przyjął delegację młodzieży mongolskiej

Członek Biura Politycznego, sekretarz KC PZPR – Józef Tejhma przyjął w środę delegację młodzieżową Mongolskiej Republiki Ludowej z Czołżylnem Purewzawem na czele. (PAP)

Sprawa przedawnienia zbrodni ludobójstwa na forum Bundestagu

Po wielomiesięcznych dyskusjach i kontrowersjach między partiami zachodnoniemieckimi rząd bński postanowił w środę, iż przedawnienie ścigania zbrodni mordowania i ludobójstwa w dotychczasowej formie ma być zniesione.

Po czterogodzinnej debacie na forum gabinetu bńskiego minister sprawiedliwości, Horst Ehmke, otrzymał polecenie przedstawienia do czwartku wieczór projektu ustawy w sprawie tej politycznej decyzji. Dopiero wówczas rząd ma podjąć ostateczną decyzję w sprawie przedawnienia, po czym projekt ustawy będzie debatowany na forum Bundestagu.

Decyzja rządu bńskiego na stała w dzień po orzeczeniu trybunału konstytucyjnego, który stwierdził, iż przedłużenie lub zniesienie przedawnienia ścigania zbrodni mordowania nie jest sprzeczne z konstytucją. (PAP)

Operacje wojsk ZRA

Jak oświadczył egipski rzecznik wojskowy, wywiadowczy patrol egipski w starciu z patroliem izraelskim na wschodnim brzegu Kanału Sueskiego zabił 6 żołnierzy izraelskich a jednego wzięł do niewoli.

W ciągu ostatnich 4 dni jest to już czwarta operacja specjalnych jednostek egipskich na okupowanym brzegu kanału. (PAP)

Legia – Górniki 1:1

Niespodziankę sprawili swym kibicom piłkarze II ligowej Legii, remisując w środę z Górnikiem Zabrze w pierwszym półfinale meczu pucharu Polski – 1:1 (0:1).

Po dłuższej przerwie spowodowanej kontuzją wystąpił Oślizło, a w bramce grał Hubert Kostka. Temu ostatniemu zabrakło siły, aby zdołać znieść ciosy z siłki pokonani. Na 5 minut przed końcem meczu Kostka zaimponował wspaniałym refleksem, broniąc strzała z kilku zaledwie metrów po ładnej stronie Szymczaka.

Legia – Unia 1:0

Drugi mecz pomiędzy Unią Tarnobą a Legią (Warszawa) zakończył się zwycięstwem Legii 1:0 (0:0). Pierwszoliigowcy przewyższali przeciwnika lepszym opanowaniem piłki, co uwidoczniło się szczególnie na skłaskim boisku. (o-za)

Gość z Iraku u M. Spychalskiego

Przewodniczący Rady Państwa Marszałek Polski Marian Spychalski przyjął 23 bm. bawiacego w Polsce na czele delegacji rządowej wicepremiera Republiki Iraku generała Salaha Mehdiiego Ammasza.

Delegacja WP w stolicy ZSRR

Do Moskwy wróciła dziś z podróży po ZSRR, delegacja wojskowa PRL, na czele z ministrem obrony narodowej, gen. broni Wojciechem Jaruzelskim. Goście odwiedzili w stolicy Akademii Wojsk Pancernych im. marszałka Malinowskiego. PAP

Nie będzie wniosku o zakaz NPD

Skończyło się na groźbach i wniosku o zakazie działania neofaszystowskiej NPD nie będzie. Mimo kilkumiesięcznych zabiegów przygotowawczych, mających rzekomo na celu zdelegalizowanie na terenie Niemiec Zachodnich NPD, a zmierzających w rzeczywistości do sprawienia wrażeń, iż rząd bński „coś robi” – w środę zapadła ostateczna decyzja.

Na posiedzeniu gabinetu w Bonn postanowiono nie kierować do trybunału konstytucyjnego w Karlsruhe wniosku o zdelegalizację NPD. Agencja DPA donosi, że członkowie rządu wyrazili zdanie, iż w obliczu zbliżających się wyborów do Bundestagu „decyzja w sprawie losu NPD powinna być porozumiana niemieckim wyborcom”. (PAP)

Wiosenne siewy zakończone

Jak informują nasi korespondenci co potwierdza Wydział Rolnictwa Prezydium WRN — prace rolne wokół wiosennych zasiewów zbóż już zostały prawie zakończone w całej Wielkopolsce. Tu i ówdzie pozostały do obsiania niewielkie skrawki nie wysuszonej dostatecznie ziemi m. in. na łęgach, w dolinach rzek i na polach niżej położonych. Ale jest to bardzo niski procent arealu zasiewów wiosennych. Zasiano ogółem w naszym województwie: 105 000 ha jęczmienia, 95 000 ha owsa, 25 000 ha pszenicy jarej 6000 ha grochu.

Mimo spóźnionej wiosny i siłą faktu opóźnionych zasiewów, jest nadzieja, że przy sprzyjającej pogodzie rośliny będą się szybko rozwijać. Nie rozwijają się natomiast w całej pełni i w odpowiednim czasie poplony ozime. Będzie mniej zielonej masy na kiszoncek.

Nuklearne koncepcje NRF i W. Brytanii

W czasie wtorkowych rozmów między ministrem obrony NRF, Schroederem a przebywającym z wizytą w Bonn brytyjskim ministrem obrony Healey'em rozpatrywane były przede wszystkim możliwości zastosowania taktycznej broni nuklearnej w wypadku zbrojnego konfliktu w Europie. Grupa planowania nuklearnego NATO już kilka miesięcy temu poleciła przedstawicielom NRF i W. Brytanii opracowanie schematu ewentualnego za stosowania tej broni przez wojska NATO w Europie pod pretekstem „obrony przed napaścią ze Wschodu”. Swoje propozycje przedstawiciele obu tych państw mają przedstawić w końcu maja w Londynie na posiedzeniu grupy planowania nuklearnego.

Sztuczne nerki i „bomby” kobaltowe

Nowoczesny sprzęt dla klinik i szpitali

Zdobycze medycyny światowej w coraz szerszym stopniu wprowadzane są również i u nas. Przykładem tego może być m. in. rozwój nowoczesnej kardiologii w Polsce. Ośrodki nasze przeprowadzają obecnie najbardziej skomplikowane operacje serca, łącznie ze wstawianiem sztucznych zastawek, protez naczyń krwionośnych itp.

W znacznym stopniu rozwinięty w ciągu ostatnich kilku lat zupełnie nową dziedzinę lecznictwa określaną ogólnie mianem reanimacji; powstało szereg nowoczesnych ośrodków klinicznych wyposażonych w specjalny sprzęt i aparaturę pozwalającą na ratowanie ludzi ze stanu śmierci klinicznej.

Rozwijamy sieć stacji „sztucznej nerki”. Przeprowadzane przy użyciu tej aparatury zabiegi umożliwiają zachowanie przy życiu chorych dotkniętych ciężkimi schorzeniami nerek. Te nowoczesne metody leczenia wymagają stosowania kosztownych urządzeń i aparatury sprowadzanej z zagranicy. Państwo nasze przeznaczają na zakup tego sprzętu poważne kwoty.

Również w br. kliniki, akademie i instytuty medyczne otrzymują wiele cennych urządzeń zarówno do celów diagnostyczno-leczniczych, jak i naukowo-badawczych. Poważną pozycję stanowi aparatura

Pierwszy w historii przeszczep oka

Po raz pierwszy w historii medycyny dokonano w szpitalu metodystów w Houston (Teksas) przeszczepienia oka. Obecnie trudno jeszcze stwierdzić, czy operacja uwieńczenia zostanie całkowicie sukcesem.

Przeszczepu dokonano 54-letniemu właścicielowi zakładu fotograficznego Johnowi Maddenowi. Dawcą był 55-letni mężczyzna, który zmarł w poniedziałek na raka mózgu. Transplantacji dokonał dr Conrad d. Moore. (PAP)

Dzisiejszy serwis informacyjny opracował Maciej Stabrowski.
2 GŁOS WIELKOPOLSKI A
24 IV 1969 Nr 96 (7831)

Ewolucja składu radnych

Wyniki badań Polskiej Akademii Nauk

System rad narodowych Polski Ludowej jest obecnie przedmiotem badań naukowych, które prowadzi w ramach 10-letniego programu badawczego Instytut Nauk Prawnych PAN. Prace te realizuje wydział specjalnie w tym celu zespół instytutu którym kieruje prof. Sylwester Zawadzki.

Badaniami objęto m. in. ewolucję składu radnych na przestrzeni 20 lat, tj. 1944—1964. Uzyskane dane wskazują, że w okresie tym skład liczebny radnych uległ dosyć istotnym zmianom. W pierwszym okresie, tj. w latach 1944—1954 obserwowano tendencję do wzro

stu liczby radnych. Wprowadzenie nowego podziału terytorialnego i rozbudowanie systemu rad narodowych „w dół” (powołanie GRN), potwierdziły tę tendencję. W 1954 r. w całej Polsce działało 204 tys. radnych.

W późniejszym okresie zanotowano spadek liczby radnych, co spowodowane było łuczeniem małych gromad. Proces ten zmniejszył liczbę radnych do 172 tys. w 1965 r.

Z analizy składu radnych wynika, że mamy w Polsce do czynienia z procesem zmniejszania się normy reprezentacji zarówno na wsi jak i w mieście. W 1954 r. na 220 obywateli przypadał jeden radny. Po gwałtownym spadku liczby radnych w latach następnych zanotowano wzrost: w 1965 r. na 180 obywateli przypadał 1 radny.

Prof. Sylwester Zawadzki omawiając wyniki badań na łamach czasopisma „Problemy rad narodowych” stwierdza, że w odniesieniu do Polski stosunek liczby mieszkańców przypadających na 1 radnego będzie malał. Po pierwsze — ze względu na wzrost liczby ludności, po drugie — ze względu na dynamiczny proces urbanizacji kraju. Zasadniczą przyczyną tkwiącą w przepisach prawnych, które sztywno określają liczbę radnych dla rad różnych stopni. O ile w odniesieniu do gromadzkich rad narodowych, gdzie liczba ludności pozostaje mniej więcej na tym samym poziomie problem nie jest tak nabrałymi, o tyle w odniesieniu do miejskich rad narodowych jest on wyraźniejszy. Oto jak malał w ubiegłym okresie stosunek liczby mieszkańców miast przypadający na 1 radnego: w 1955 r. na jednego radnego przypadało 342 mieszkańców, w 1958 — 442, 1961 — 472 i w 1965 — 483. Główną przyczyną tego jest gwałtowny rozwój miast i wzrost liczby ich mieszkańców.

Z badań Instytutu Nauk Prawnych wynika, że należy dążyć do zwiększenia reprezentacji ludności w radach, jest to bowiem równoznaczne ze wzmocnieniem więzi między radnymi i wyborcami. ułatwia działalność gromadzkich rad narodowych, umożliwia przeprowadzenie właściwszego podziału obowiązków radnych oraz rozszerza ba ze społeczną działalność rad narodowych. Zwiększenie reprezentacji możliwe jest przez zmianę przepisów prawnych ich uelastycznienie i uzależnienie nie od liczby mieszkańców da

nej jednostki administracyjnej. Oznaczałoby to zwiększenie liczby radnych, właściwszą reprezentację, a tym samym wzmocnienie bazy społecznej działania organów władzy lokalnej. Dzięki temu tak że intensywny proces urbanizacji, jakemu podlega nasz kraj znalazłby odbicie w składzie rad narodowych. (PAP)

Obrady Prezydium KC KPCz

Dokończenie ze str. 1

i jego statut. Komitet będzie zajmować się analizą działalności państwowych środków masowego przekazu. J. Havelka oświadczył we wtorek, że „jeśli w ciągu 6-8 miesięcy sytuacja w Czechosłowacji ustabilizuje się, środki kontroli prasy będą mogły zostać zniesione, a publikacje prasowe powrócą znowu odpowiedzialności samych dziennikarzy”.

Zgodnie z oceną „Rudeho Prava”, przynajmniej większość organizacji partyjnych przyjęła z aprobatą uchwały nadzwyczajnego plenum KC KPCz. Jedynie w niektórych miejscowościach (w Morawskiej Ostrawie oraz w Brnie) zanotowano sporadyczne wypadki oddawania legitymacji partyjnych. Jak donosi „Rude

Sytuacja w Irlandii Płn.

Niezgoda w partii rządzącej

Jak donoszą z Belfastu, grupa parlamentarna rządzącej w Irlandii Północnej partii unionistów po 5-godzinnej dyskusji uchwaliła w zasadzie, że przyszedł czas na wybory w Irlandii Północnej będą się odbywały na podstawie głosowania powszechnego. Decyzja za padła nieznaczna większością głosów (28 przeciwko 22).

Opozycję stanowiła znaczna grupa posłów pod wodzą byłego ministra handlu Faulknera. Oświadczył on, że wprowadzenie głosowania powszechnego nie rozwiąże napiętej sytuacji w kraju i domagał się, by decyzję w tej sprawie powziął zjazd partii unionistów. Wniosek ten zresztą został również odrzucony. (PAP)

Prezydent Saragat w Londynie

Przebywający z oficjalną wizytą w W. Brytanii prezydent Włoch Giuseppe Saragat został przyjęty we wtorek wieczorem przez królową W. Brytanii, Elżbietę II. (PAP)

Wydobycie „Titanica” metodą węgierskich wynalazców?

„Titanic” — największy w początkach bieżącego stulecia luksusowy statek pasażerski świata — w nocy z 14 na 15 kwietnia 1912 roku zderzył się z górą lodową i zatonął na wodach Oceanu Atlantyckiego. Od tego czasu statek leży na dnie, na głębokości trzech tysięcy metrów.

Wielokrotnie myślano o wydobyciu „Titanica” na powierzchnię, wykonanych zostało już wiele planów, rzucano dziesiątki pomysłów, które nie zostały jednak zrealizowane wskutek piętujących się trudności.

Projekt ustawy o rozwodach we Włoszech

Komisja wymiaru sprawiedliwości we włoskiej izbie deputowanych zatwierdziła dziś większością głosów projekt zezwalający na rozwód w razie: przestępstwa na tle seksualnym lub skazania jednego ze współmałżonków na karę powyżej 12 lat, 5-letniej separacji, choroby psychicznej trwającej ponad 5 lat, nieskonsumowania małżeństwa oraz w razie gdy jeden ze współmałżonków jest cudzoziemcem i uzyskał rozwód za granicą.

Dotychczas we Włoszech nie było rozwodów cywilnych. Kościół gwałtownie sprzeciwiał się wszelkim zmianom w tej dziedzinie. (PAP)

Konferencja prasowa prezydenta Atasi

Partia BAAS za stabilizacją sytuacji w Syrii

Przebywający w Moskwie prezydent Syrii i sekretarz generalny partii BAAS Atasi przeprowadził rozmowę z r. n. nikarzami radzieckimi. Mówił on o obecnej sytuacji w Syrii i o znaczeniu nadzwyczajnej konferencji partii BAAS w Aleppo.

Związek Radziecki — powiedział Atasi — broni sprawiedliwości, interesów narodów arabskich zdeptanych przez agresję izraelską. Wysoko oce

niamy stanowisko Związku Radzieckiego i wyrażamy narodowi radzieckiemu naszą wdzięczność.

Zwołanie nadzwyczajnej konferencji partii BAAS — kontynuował Atasi — stało się konieczne wskutek rozbieżności, jakie ujawniły się w kierownictwie partii. Spragę podkreślić, że nie było to jakieś sprzeczności antagonizujące, lecz właśnie rozbieżności. Syria przeżywa skomplikowany okres. Nie zlikwidowano jeszcze następstw agresji izraelskiej. W takich okolicznościach nie powinno nikogo dziwić, że mogły się ujawnić jakieś różnice poglądów na sprawy dotyczące rozwiązania aktualnych zadań polityki wewnętrznej i zagranicznej.

Tak więc, z asortymentu tytułów prasowych znikają jedynie „Zitric” — organ Czechosłowackiej Partii Socjalistycznej i „Politika” organ KC KPCz.

Nie znaczy to wcale, że w środowiskach partyjnych dominuje nastroj samouspokojenia. W artykule pt. „Cele i taktyka prawnicy”, „Rude Pravo” stwierdza, że walka przeciwko prawnicy daleka jest od zakończenia. W rzeczywistości partię do piero czeka ta walka. Można oczekiwać — powiada autor artykułu — że prawniczo-oportunistyczne siły znowu zaczną się przebarwywać, maskować i okopywać na określonych pozycjach, które zdobyły. Należy się spodziewać przejścia tych sił do metod zakulisowych rozgrywek. W tych nowych warunkach walka przeciwko prawnicy będzie trudniejsza. Autor artykułu podkreśla, że głównym celem działalności sił prawniczo-oportunistycznych było przechwytywanie władzy maskowane wysuwaniem hasła pluralizmu politycznego, czyściej demokracji itp. (PAP)

WYBÓR PRZEWODNICZĄCEGO ZGROMADZENIA NARODOWEGO

Zgromadzenie Narodowe CSRS wybierze 28 kwietnia na wspólnym posiedzeniu obu izb nowego przewodniczącego parlamentu czeskosłowackiego. Agencja CTK przypomina, że organizację Frontu Narodowego ze Słowacji i Czech, na wniosek plenum KC KP Czechosłowacji z 17 kwietnia, zamierzają zaproponować na to stanowisko Aleksandra Dubczeka. (PAP)

Spada popularność de Gaulle'a

Dziennik „France Soir” opublikował w środę wyniki kolejnej ankiety w sprawie popularności prezydenta de Gaulle'a. 53 procent Francuzów jest zadowolonych z niego jako szefa państwa, 33 procent wyraża niezadowolone, a 14 procent nie ma sprecyzowanego zdania. Ankieta została rozpisana między 14 a 17 kwietnia. Popularność de Gaulle'a zmniejszyła się, według jej wyników, o 1 procent w porównaniu z okresem od 1 do 7 kwietnia. (PAP)

Zmarł Krzysztof Komeda-Trzcieski

Po ciężkiej chorobie zmarł w środę w Warszawie w wieku 39 lat najwybitniejszy polski kompozytor muzyki jazzowej i filmowej Krzysztof Komeda - Trzcieski. Zmarł był m. in. autorem muzyki do wszystkich filmów Romana Polańskiego, zrealizowanych w kraju i za granicą, współpracował też z Jerzym Skolimowskim i innymi twórcami filmowymi. W grudniu ub. r. Krzysztof Komeda uległ w Stanach Zjednoczonych wypadkowi, który spowodował poważny uraz. Mimo przeprowadzonego w Los Angeles zabiegu operacyjnego, chory nie odzyskał przytomności. Przed tygodniem Krzysztofa Komeda - Trzcieskiego przewieziono do kraju. (PAP)

NATO przygotowuje nowe manewry

Dowództwo NATO przygotowuje na wrzesień tego roku nowe manewry wojskowe pod nazwą „Green Express”. Główną operacją w tych manewrach będzie przerzucenie do Danii drogą powietrzną i morską specjalnych tzw. ruchomych sił NATO liczących 6 tys. żołnierzy i oficerów. W skład tych sił wchodzi oddział wojsk USA, W. Brytanii, Włoch, Kanady, Holandii. W manewrach wrześniowych weźmie ogółem udział 15 tys. żołnierzy. (PAP)

Pod ochroną wojska i policji

Trwają obrady IX Zjazdu KP Chin

Już czwarty tydzień trwa w Pekinie IX Zjazd KPCh. Dotychczas jednak oprócz dwóch krótkich formalnych komunikatów żadnych innych informacji o zjeździe nie opublikowano.

Ostatnio w Pekinie już niejednokrotnie można było zaobserwować przygotowania do zamknięcia zjazdu. Na mieście rozwieszano czyste arkusze papieru, przy których siedzieli artyści i oczekiwali na komendę malowania hasła. Białe arkusze na murach zdążyły już pozbliżyć, a o zamknięciu zjazdu dotychczas nie słychać.

Telewizja pekińska ciągle jeszcze pokazuje zdjęcia z otwarcia zjazdu, a radio powtarza komunikat informacyjny sekretariatu Prezydium zjazdu.

Z okazji opublikowania tego oficjalnego „komunikatu” w mieście zorganizowano manifestacje. Manifestantami dowodzili wojskowi.

Pekin patrolowany jest przez uzbrojonych żołnierzy i pododdziały policji. Wzmocniono także ochronę rezydencji rządowej. (PAP)

Kosmos 280 na orbicie

Związek Radziecki umieścił dziś na orbicie nowego sztucznego satelitę Ziemi „Kosmos 280”. Na pokładzie znajduje się aparatura naukowa, przeznaczona do dalszych badań przestrzeni kosmicznej, zgodnie z poprzednio ogłoszonym programem. (PAP)

OBYWATELE! MIESZKANCY MIASTA POZNANIA!

W dniu 1 czerwca 1969 r. odbędzie się w całym kraju wybory powszechne do Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i rad narodowych wszystkich stopni. Ten doniosły akt polityczny stanie się okazją do zmanifestowania jedności społeczeństwa polskiego, wszystkich jego postępowych i patriotycznych sił społecznych, skupionych wokół programu Frontu Jedności Narodu, stanie się wyrazem obywatelskiej odpowiedzialności za przyszłość kraju, za sprawę niepodległości, bezpieczeństwa i rozkwitu naszej socjalistycznej Ojczyzny, Polski Ludowej.

W dniu tym również my, mieszkańcy Poznania, pójdziemy do urn wyborczych, aby z listy kandydatów Frontu Jedności Narodu wybrać swoich przedstawicieli do naczelnych i terenowych organów władzy państwowej.

OBYWATELE!

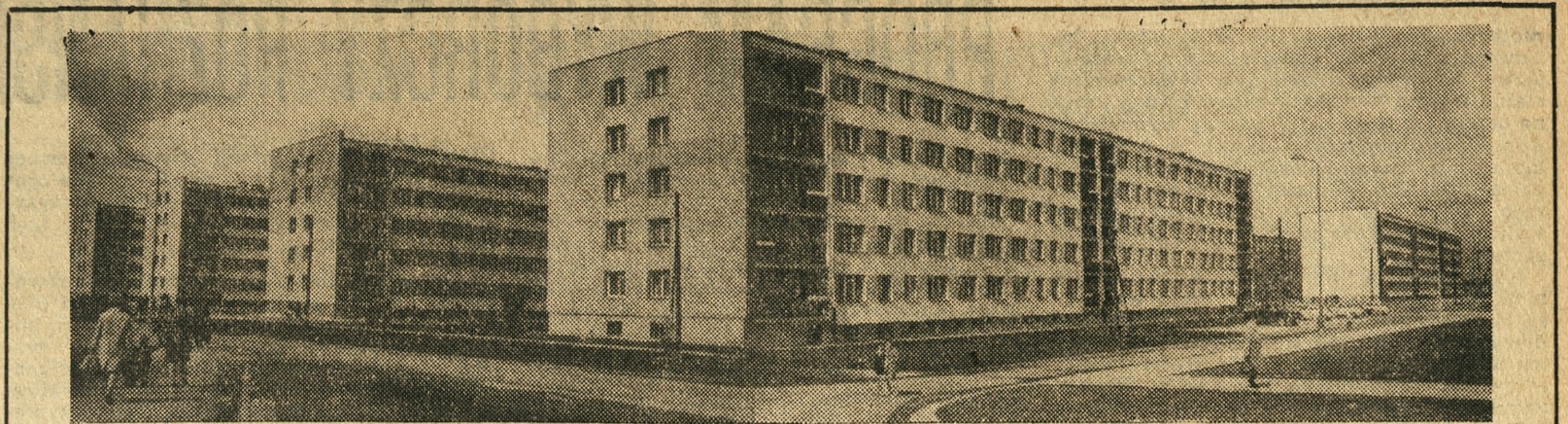
Rok wyborów do Sejmu PRL i rad narodowych jest jednocześnie rokiem wielkiego jubileuszu naszej Ojczyzny — dwudziestopięciolecia Polski Ludowej. Spoglądając z perspektywy minionego ćwierćwiecza na przebyty przez nas drogę, pamiętać musimy, że nasze sukcesy gospodarcze, społeczno-polityczne i kulturalne są owocem zdobycia władzy państwowej przez lud pracujący i możliwe były do osiągnięcia jedynie w warunkach nowego, sprawiedliwego ustroju społecznego. Pamiętać musimy, że wkraczając na historyczną drogę budownictwa socjalistycznego w naszym kraju przeżyliśmy w spuściznie po ustroju kapitalistycznym głębokie zacofanie gospodarcze i kulturalne, a w wyniku okupacji hitlerowskiej ogromne zniszczenia wojenne.

Także w Poznaniu — dzięki żarliwemu zaangażowaniu ludzi pracy naszego miasta, dzięki patriotyzmowi i zjednoczeniu społeczeństwa poznańskiego wokół programu odbudowy kraju i budownictwa socjalistycznego, wytyczonego przez Polską Partię Robotniczą — potrafiliśmy w ciągu minionego ćwierćwiecza odbudować i rozbudować Poznań, uczynić z niego tętniący życiem ośrodek nowoczesnego przemysłu, postępowej nauki i kultury, poprawić trudne warunki bytowe mieszkańców. Ludzie pracy, którzy przed dwudziestu pięciu laty wzięli w swoje ręce losy naszego miasta, położyli trwałe fundamenty pod dalszy jego rozwój.

Niemalby był dorobek ostatniej czteroletniej kadencji Sejmu PRL i rad narodowych. Realizacja programu wyborczego, uchwalonego w 1965 r., przyniosła dalszy poważny wzrost potencjału gospodarczego miasta Poznania. Produkcja poznańskiego przemysłu znacznie wzrosła, przekroczono planowane zadania w dziedzinie usług przemysłowych i socjalno-kulturalnych, wyraźnie poprawiły się warunki bytowe ludności. Na rozwój miasta wydatkowano prawie 7 miliardów złotych, a do roku 1970 suma ta wzrosła do 11 miliardów 400 milionów złotych, a więc przekroczy o blisko półtora miliarda złotych wielkość ustaloną w planie pięcioletnim. Poznań osiągnął wysoki stopień uprzemysłowienia. Wartość produkcji przemysłowej wzrosła z 18 miliardów złotych w 1965 do ponad 24 miliardów w roku 1968. Opanowano produkcję wielu nowych wyrobów. Zakłady Cegielskiego stały się największym w Europie producentem silników okrętowych. Kosztami blisko 2,5 miliarda złotych rozbudowano i zmniejszono wiele zakładów, między innymi Zakłady Przemysłu Metalowego H. Cegielskiego, Zakłady Metalurgiczne „Pomet”, Fabrykę Mydła i Kosmetyków „Lechia” oraz Zakłady Przemysłu Cukierniczego „Goplana”. Nowe obiekty otrzymały Wielkopolskie Zakłady Teletechniczne „Teletra” i Poznańskie Zakłady Mebli, trwa budowa nowych obiektów Poznańskich Zakładów Farmaceutycznych „Polfa”. Osiągnięte efekty inwestycyjne pozwoliły na stworzenie nowych miejsc pracy dla tych, którzy chcieli ją podjąć, w tym również dla kobiet. Zatrudnienie w latach 1965—1968 wzrosło o 23 tysiące osób; w gospodarce uspołecznionej miasta Poznania pracować pod koniec 1968 r. ponad 233 tysiące osób. Udział kobiet w zatrudnieniu wzrósł z 37 proc. w 1965 r. do 41 proc. w roku 1968, przekraczając wielkość wzrostu przewidywaną na koniec roku 1970. Obecnie w całej gospodarce miasta zatrudnionych jest blisko 100 tysięcy kobiet. Wzrost aktywności zawodowej kobiet wymagał rozbudowy sieci placówek opieki nad dzieckiem oraz sieci handlowo-usługowej. W latach 1966—1968 wybudowano dwa żłobki, pięć przedszkoli i utworzono przy szkołach podstawowych oddziały dla dzieci sześciolatków. Liczba dzieci w przedszkolach wzrosła z 8 tysięcy w roku 1965 do prawie 10 tysięcy w 1968 r., obejmując blisko 50 proc. dzieci w wieku od 3 do 6 lat. Uruchomiono 97 nowych sklepów detalicznych oraz 20 zakładów gastronomicznych, z tego cztery kawiarnie, dwie restauracje i 14 barów. W nowo powstałych osiedlach mieszkaniowych oraz na peryferiach miasta wybudowano 41 pawilonów handlowo-usługowych różnych branż.

Dalszej poprawie uległy warunki mieszkaniowe ludności. Około 10 tysięcy rodzin przeprowadziło się do nowych mieszkań. Kosztami 260 milionów złotych wydatkowanych na remonty, podniesiono znacznie standard starzych domów. Ukończono budowę I etapu ujęcia wody, dzięki czemu znacznie wzrosła zdolność produkcyjna poznańskich wodociągów. Sieć wodociągowa zwiększyła się o 47 kilometrów, co oznacza wykonanie zadań planu pięcioletniego w ciągu trzech lat. Dla usprawnienia komunikacji zrealizowano szereg zadań inwestycyjnych i organizacyjnych. Kosztami prawie 260 milionów złotych modernizowano i ulepszone wiele ulic, przekraczając już w trzech latach zadania całej pięcioletki. Dzięki przystawieniu taboru autobusowego usprawniono częściowo komunikację w rejonach peryferyjnych.

Pomyślnie — przy dużej pomocy społeczeństwa — realizowano program rozwoju oświaty. Przeprowadzono pełną reformę w szkolnictwie podstawowym, przedłużając czas nauki do ośmiu lat, poprawiono warunki naucza-

Budownictwo mieszkaniowe w Poznaniu będzie się koncentrowało w dużych, budowanych metodami przemysłowymi osiedlach mieszkaniowych głównie na Ratajach i Winogradach. Na zdjęciu fragment osiedla na Ratajach.

Fot. — K. Przychodzki

PROGRAM WYBORCZY POZNAŃSKIEGO KOMITETU FRONTU JEDNOŚCI NARODU

nia, głównie dzięki nowym inwestycjom, m. in. wybudowano 4 szkoły podstawowe, 2 licea ogólnokształcące, 3 zasadnicze szkoły zawodowe, 2 technika oraz 4 budynki warsztatowe a także stworzono warunki umożliwiające podnoszenie kwalifikacji zawodowych kadrze nauczycielskiej.

Nastąpił dalszy rozwój Poznania jako ośrodka naukowego. Rozbudowano bazę materialną szkół wyższych i placówek naukowo-badawczych, oddano do eksploatacji nowe obiekty Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza, Akademii Medycznej, Centralnego Laboratorium Obróbki Plastycznej, Instytutu Maszyn Rolniczych. W budowie są dalsze obiekty dla Uniwersytetu, Politechniki, Wyższej Szkoły Wychowania Fizycznego, Akademii Medycznej i Wyższej Szkoły Rolniczej. Młodzież akademicka otrzymała cztery domy studenckie na ponad 2-500 miejsc, zaś pracownicy nauki dom asystenta na 345 miejsc.

Nastąpiła dalsza rozbudowa bazy materialnej dla rozwoju kultury oraz zwiększył się zasięg i różnorodność form działalności kulturalnej. Osiągnięte efekty inwestycyjne, to przede wszystkim oddana do eksploatacji Wielka Sala Imprezowa w Pałacu Kultury, odbudowa Zamku Przemysława, w którym zlokalizowano Muzeum Rzemiosł Artystycznych, oraz odbudowa Pałacu Górków, dokąd przeniesiono Muzeum Archeologiczne.

Poznań był siedzibą kolejnych Międzynarodowych Konkursów im. Henryka Wieniawskiego, liczne sukcesy krajowe i zagraniczne odniosły filharmonia, opera, teatry dramatyczne, chóry chłopięce, zespół pieśni i tańca „Wielkopolska” i wiele innych zespołów, stowarzyszeń i organizacji kulturalnych. Liczba zwiedzających muzea wzrosła do 500 tysięcy rocznie. Powiększyła się znacznie liczba abonentów telewizyjnych — z 60 tysięcy w 1965 r. do 83 tysięcy w roku 1968.

Nastąpiła dalsza poprawa stanu zdrowotnego mieszkańców Poznania. Zwiększyła się liczba robotników i pracowników zakładów przemysłowych objętych opieką przemysłową służby zdrowia. Obniżył się znacznie wskaźnik śmiertelności niemowląt, który przed wojną i zaraz po wojnie wynosił ponad 100 zgonów na 1.000 urodzeń, spadając obecnie do około 28.

Oddano do eksploatacji klinię ortopedyczną, ośrodek rehabilitacji przemysłowej Akademii Medycznej oraz w lecznictwie otwartym 22 nowe przychodnie lekarskie, w tym 6 przychodni dla potrzeb przemysłowej służby zdrowia.

Zwiększył się znacznie zasięg świadczonej pomocy społecznej. Kontynuuje się budowę zakładu dla przewlekłych chorych przy ul. Mogileńskiej. Uruchomiono zakład opieki społecznej w Charcicach. Wydatki przeznaczane przez rady narodowe w Poznaniu na zasiłki i świadczenia dla osób i rodzin, które znalazły się w trudnej sytuacji materialnej, wzrosły z 18 milionów złotych w 1965 r. do ponad 34 milionów złotych w roku 1969.

Mimo osiągniętych rezultatów w rozwoju miasta i poprawy warunków bytowych mieszkańców, jest jeszcze wiele problemów, wiele bolączek, których nie udało się w całości rozwiązać. Mimo podjętych środków organizacyjnych i zrealizowanych już inwestycji, poprawa zaopatrzenia i usług dla ludności postępowała zbyt wolno. Kobieta pracująca nadal traciła zbyt wiele czasu na codzienne zakupy, a w zakresie artykułów przemysłowych uzasadnioną krytykę budzi nadal ich jakość i wąski asortyment. Poprawa działalności handlu uspołecznionego wymagać będzie w najbliższej przyszłości zarówno zwiększonych środków, jak i większego zaangażowania ze strony samych pracowników handlu.

Palący problem stanowi usprawnienie komunikacji miejskiej. Mimo wielomilionowych nakładów inwestycyjnych na przebudowę i modernizację ulic, rozbudowę zaplecza technicznego Miejskiego Przedsiębiorstwa Komunikacyjnego, wydłużenia torowisk linii tramwajowych i tras autobusowych oraz zwiększenia taboru — nie udało się uzyskać odczuwalnej poprawy warunków przejazdu pasażerów, zwłaszcza w okresach szczytowych.

Podstawowe założenia programu wyborczego

go Poznańskiego Komitetu Frontu Jedności Narodu z roku 1965 zostały zrealizowane dzięki czynnemu zaangażowaniu w jego wykonanie całego społeczeństwa, a przede wszystkim klasy robotniczej i wszystkich ludzi pracy. Wyrazem tego poparcia były liczne czyny produkcyjne i społeczne podejmowane z okazji obchodów tysiąclecia Państwa Polskiego, pięćdziesięciolecia Rewolucji Październikowej i V Zjazdu partii.

OBYWATELE! MIESZKANCY POZNANIA!

Wybory w dniu 1 czerwca 1969 r. zapoczątkują nową, czteroletnią kadencję Sejmu i rad narodowych. Ogólnopolski Komitet Frontu Jedności Narodu przedstawił społeczeństwu polskiemu zadania kadencji 1969—1973 w nowym programie wyborczym.

Program wyborczy Frontu Jedności Narodu jest programem wszystkich socjalistycznych i patriotycznych sił naszego narodu. Jest to program dalszego intensywnego rozwoju społeczno-gospodarczego kraju, rozbudowy przemysłu i lepszego wykorzystania posiadanego potencjału produkcyjnego, doskonalenia systemu planowania i zarządzania gospodarką narodową, intensyfikacji rolnictwa, rozwoju i modernizacji środków transportu i łączności, dynamicznego rozwoju nauki, oświaty i kultury, wzrostu poziomu życia ludności miast i wsi i rozszerzenia zdobyczy socjalnych ludzi pracy. Jest to zarazem program umacniania i rozwoju bezpieczeństwa, siły i pomyślności Polski Ludowej, pogłębiania przyjaźni i współpracy z bratnimi krajami socjalistycznymi, utrwalania jedności państw obozu socjalizmu.

Poznański Komitet Frontu Jedności Narodu przedstawia społeczeństwu Poznania program wyborczy, który w oparciu o uchwałę V Zjazdu Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej oraz postanowienia Komitetu Wojewódzkiego PZPR w Poznaniu w sprawie perspektyw rozwoju miasta Poznania wytycza główne kierunki dalszego rozwoju miasta w nowej kadencji — program, który winien stać się platformą szerokiej mobilizacji i jedności działania wszystkich, którym bliska jest sprawa dalszego rozwoju gospodarczego, społeczno-politycznego i kulturalnego naszego miasta.

Generalne założenia nowego programu wyborczego polegają przede wszystkim na konieczności wprowadzenia zmian jakościowych, na maksymalnym unowocześnieniu struktury gospodarczej oraz daleko idącej intensyfikacji procesów wytwórczych.

Główne kierunki rozwoju miasta Poznania w latach 1969—1973, to:

- intensywny rozwój przemysłu, zmierzający do utrzymania wysokiej rangi miasta Poznania jako wyspecjalizowanego ośrodka produkcji, między innymi spaliny nowych silników okrętowych i trakcyjnych, obrabiarek, maszyn rolniczych, maszyn dla potrzeb przemysłu spożywczego i chemicznego, opon, kosmetyków i wyrobów farmaceutycznych;
- rozwój szkół wyższych i placówek naukowo-badawczych, powiązany z potrzebami gospodarki narodowej regionu wielkopolskiego, zwłaszcza z potrzebami przemysłu i rolnictwa;
- rozwój Międzynarodowych Targów Poznańskich oraz zwiększenie ich roli jako czynnika postępu technicznego i rozwijania wysoko specjalistycznej produkcji eksportowej;
- poprawa warunków bytowych ludności poprzez wzrost budownictwa mieszkaniowego oraz rozbudowę urządzeń komunalnych i komunikacji miejskiej;
- dalsze zwiększenie zatrudnienia kobiet oraz zasadnicza poprawa warunków pracy zawodowej kobiet zwłaszcza poprzez usprawnienie zaopatrzenia i usług, rozwój stołówek pracowników, rozbudowę żłobków i przedszkoli;
- rozbudowa szkolnictwa, zwłaszcza zasadniczych szkół zawodowych, rozwijanie różnorodnych form wychowania pozaszkolnego;
- dalsza poprawa stanu zdrowotnego lud-

ności, głównie poprzez rozszerzenie i usprawnienie pracy przemysłowej służby zdrowia i sieci placówek lecznictwa otwartego, rozbudowę szpitali i zakładów opieki społecznej.

Dalszy intensywny rozwój przemysłu

Podstawowym czynnikiem wzrostu gospodarczego miasta będzie dalszy intensywny rozwój przemysłu. Rozwój ten opierać się będzie przede wszystkim na pełniejszym niż dotąd wykorzystaniu istniejącego potencjału produkcyjnego, a w znacznie mniejszym stopniu na wzroście zatrudnienia. Wymagać to będzie dalszej modernizacji procesu produkcji, a w szczególności mechanizacji i automatyzacji, zwiększenia współczynnika zmianowości oraz lepszego wykorzystania maszyn i urządzeń.

Niezmiennie ważnym zadaniem na najbliższe lata jest problem deglomeracji przemysłu oraz jego koncentracji i rekonstrukcji organizacyjnej. Wyczerpanie zasobów siły roboczej w mieście, rodzi konieczność pełnego wykorzystania wysoko kwalifikowanych kadr inżynierów i techników i produkcyjnych. Tymczasem znaczna część kadr produkcyjnych rozproszona jest w małych zakładach przemysłowych i w spółdzielniach pracy o nieskomplikowanej produkcji. Rozdrobnienie to stanowi zasadniczą przeszkodę dla postępu technicznego, nowoczesnej organizacji produkcji oraz prawidłowych powiązań kooperacyjnych. Zakłada się przede wszystkim szybki rozwój tych zakładów przemysłowych, których produkcja reprezentuje wysokie parametry techniczne, oraz tych, które zaliczane są do grupy eksportowej. Zakłady drobne łączone będą w większe jednostki organizacyjne o wyspecjalizowanym profilu produkcyjnym, bardziej dostosowanym do potrzeb i warunków przemysłu Poznania, regionu i kraju. Równoległe do tych poczynań wielkie zakłady przemysłowe Poznania będą organizować swoje filie na tych obszarach województwa, które wykazują znaczne nadwyżki siły roboczej. Pełniejsze wykorzystanie mocy produkcyjnych, modernizacja i rekonstrukcja istniejącej bazy technicznej w drodze mechanizacji i automatyzacji produkcji, wypracowanie nowych form organizacji przemysłu, stworzenie odpowiednich warunków dla rozwoju nowoczesnych kierunków produkcji przemysłowej oraz bardziej dynamiczny wzrost produkcji eksportowej — oto podstawowe zadania przemysłu poznańskiego, które będą realizowane w nowej kadencji rad narodowych i w planie pięcioletnim na lata 1971 — 1975.

Przewiduje się rozbudowę i modernizację między innymi takich zakładów, jak: Zakłady Przemysłu Metalowego „H. Cegielski”, Zakłady Przemysłu Gumowego „Stomil”, Zakłady Wyrobów Metalowych „Pomet”, Zakłady Naprawcze Taboru Kolejowego, Wielkopolska Fabryka Urządzeń Mechanicznych „Więpofama”, Poznańska Fabryka Łożysk Toczących, Zakłady Wytwórcze Ogniw i Baterii „Centra”, Wytwórnia Sprzętu Komunikacyjnego, Poznańskie Zakłady Farmaceutyczne „Polfa”, Fabryka Mydła i Kosmetyków „Lechia”, Poznańskie Zakłady Graficzne, Poznańskie Zakłady Piwowarsko-Słodownicze.

Realizacja tych zamierzeń wzmocni pozycję przemysłu elektro-maszynowego, chemicznego i poligraficznego w naszym mieście, umożliwi wprowadzenie nowych technologii, nowych asortymentów produkcji, pozwoli na zwiększenie wydajności pracy oraz poprawę warunków pracy.

Pomyślny rozwój poznańskiego przemysłu przyspieszenie procesów specjalizacji i koncentracji produkcji, szybsze wdrażanie postępu technicznego zależeć będą w znacznej mierze od załóg pracowniczych, samorządu robotniczego, kadry inżynierów i techników i produkcyjnej, licznej rzeszy organizatorów i racjonalizatorów produkcji. Świadome włączenie się klasy robotniczej i wszystkich ludzi pracy w doskonalenie procesów wytwórczych będzie gwarancją dalszych sukcesów na drodze budownictwa socjalistycznego.

Rozwój szkół wyższych i placówek naukowo-badawczych

Poważna rola w intensyfikacji rozwoju gospodarczego zarówno miasta, jak i województwa poznańskiego przypada nauce. Przewiduje się dalszą rozbudowę szkół wyższych i placówek naukowo-badawczych. Nastąpi bardziej wszechstronne niż dotąd powiązanie studiów i badań naukowych z potrzebami gospodarki narodowej naszego regionu. Zostaną uruchomione nowe kierunki studiów i dyscyplin naukowych, w szczególności tech-

Dokończenie na stronach 4 i 5

PROGRAM WYBORCZY POZNAŃSKIEGO KOMITETU

nicznych, jak: odzieżnictwo, automatyka, inżynieria komunalna, chemia i fizyka przemysłowa. W ramach uniwersytetu utworzone zostanie Wyższe Studium Nauczycielskie. Praca na uczelniach wyższych Poznania wymagać będzie ścisłego powiązania nauki z praktyką, koncentracji badań naukowych w określonych dziedzinach oraz szerokiej koordynacji zamierzeń naukowo-badawczych w celu lepszego wykorzystania kadr naukowych i unikalnego sprzętu.

Kontynuowana będzie rozbudowa bazy naukowej wyższych uczelni. Najważniejszym przedsięwzięciem będzie rozpoczęcie budowy nowego ośrodka Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza na Marcelinie. Nowe obiekty otrzymają: Politechnika Poznańska, Wyższa Szkoła Rolnicza Akademia Medyczna, Wyższa Szkoła Wychowania Fizycznego i Wyższa Szkoła Ekonomiczna.

Nastąpi dalsza poprawa warunków społecznych studentów. Odpowiednie środki finansowo-inwestycyjne przeznaczone na budowę nowych obiektów akademickich, uruchomienie stołówek studenckich, urządzeń sportowych i innych obiektów społecznych dla potrzeb młodzieży studiującej w Poznaniu. Wiele tych obiektów możliwych będzie do realizacji w ramach czynów społecznych studentów którzy w ten sposób współuczestniczyć będą w tworzeniu własnej bazy socjalno-kulturalnej.

Poznańskie szkoły wyższe i placówki naukowo-badawcze mają do spełnienia dwa ważne zadania: wykształcenie potrzebnej ilości specjalistów dla wszystkich dziedzin gospodarki narodowej oraz prowadzenie badań w tych przede wszystkim dziedzinach, które umożliwią intensywny rozwój gospodarczy regionu.

Służyć temu będzie stopniowe unowocześnienie struktury organizacyjnej wyższych uczelni i tworzenie takich jednostek organizacyj-

jak urzędzenia handlowo-usługowe, socjalno-kulturalne, komunikacyjne i sportowo-rekreacyjne.

Rozwój budownictwa mieszkaniowego będzie wymagał znacznych środków na rozbudowę urządzeń komunalnych, w szczególności sieci wodociągowej i kanalizacyjnej. Środki, które przeznaczy na ten cel Rada Narodowa Poznania, będą niewystarczające. W celu uzyskania szybkiej poprawy w tej dziedzinie niezbędne jest włączenie do finansowania rozbudowy urządzeń komunalnych w znacznie większym niż dotąd stopniu poznańskich zakładów pracy. Urządzenia komunalne służą bowiem nie tylko zaspokajaniu potrzeb mieszkańców, ale także w nie mniejszym stopniu zakładom przemysłowym. W dziedzinie gospodarki komunalnej wiele zależy będzie również od samych mieszkańców. Utrzymanie czystości osiedli mieszkaniowych i poszczególnych domów, porządkowanie terenów osiedlowych i podwórek, zakładanie zieleni i placów zabaw — oto zadania, do których winien szeroko włączyć się aktyw komitetów blokowych i wszyscy mieszkańcy miasta, gdyż od ich pracy społecznej, od ich obywatelskiej troski zależy będzie czysty, estetyczny wygląd bloku, osiedla i dzielnicy.

Bardzo ważnym zadaniem będzie dalsza modernizacja starej substancji mieszkaniowej, zwłaszcza w dzielnicy Wilda i Stare Miasto. Stare mieszkania będą wyposażane w instalacje wodociągowe-kanalizacyjne oraz urządzenia sanitarne. Nastąpi także dalsza przebudowa wspólnych mieszkań wieloizbowych na mieszkania samodzielne, posiadające własne

Oddanie do eksploatacji dwupoziomowego węzła komunikacyjnego na Górczynie oraz rozpoczęcie budowy węzła na Debcu przyczyni się do usprawnienia komunikacji w tych rejonach miasta.

Rozbudowa linii tramwajowych i wprowadzenie nowych połączeń autobusowych oraz przewidywane zwiększenie dostaw taboru komunikacyjnego w tym szybkojeżdżących wozów tramwajowych, jak również dalsza rozbudowa zaplecza technicznego dla Miejskiego Przedsiębiorstwa Komunikacyjnego przyniesie poprawę warunków przewozowych w komunikacji miejskiej.

Równolegle z przebudową układu komunikacyjnego miasta nastąpi modernizacja poznańskiego węzła kolejowego. Po ukończeniu elektryfikacji linii Poznań — Wrocław, przystąpi się do elektryfikacji dalszych głównych linii, co w rezultacie znacznie poprawi warunki dojazdu do zakładów pracy i szkół. Ukończy się budowę I etapu północnej linii obwodowej, co umożliwi stopniowe wydzielanie ruchu towarowego w rejonie poznańskiego węzła kolejowego.

Dalsza poprawa zaopatrzenia i usług

W latach 1970 — 1973 zakłada się pełniejsze zaspokojenie potrzeb ludności w dziedzinie handlu, gastronomii i różnorodnych usług. Celowi temu służyć będzie rozbudowa bazy magazynowej i zaplecza transportowego handlu, jak również sieci detalicznej sklepów, lo-

Komunalnej i Mieszkaniowej oraz inne szkoły i technika zawodowe. Salę koncertową i internat otrzyma Zespół Szkół Muzycznych.

Szczególne zadania przypadną nauczycielom i wychowawcom, którzy w ścisłym współdziałaniu z rodzicami winni rozwijać i doskonalić system wychowawczy. Celem tego systemu powinno być wychowanie młodego pokolenia w duchu patriotyzmu i socjalizmu, na świadomych budowniczych siły i dobrobytu swojej Ludowej Ojczyzny.

Przewiduje się dalszą rozbudowę bazy materialnej, służącej rozwojowi i upowszechnieniu kultury. Rozpocznie się budowę nowego gmachu Operetki Poznańskiej oraz kina przy ul. Marchewskiego. Podjęte zostaną prace wstępne, zmierzające do budowy nowoczesnego ośrodka radiowo — telewizyjnego w Poznaniu. W Pałacu Kultury nowe pomieszczenie otrzyma Teatr Aktora i Lalki „Marcinek”. Upowszechnienie kultury nastąpi przez udostępnianie coraz szerszym kręgom społeczeństwa dorobku poznańskich instytucji kulturalnych oraz rozwijanie amatorskiego ruchu kulturalnego w świetlicach zakładowych i blokowych, w szkołach i organizacjach młodzieżowych.

Zarówno instytucje kulturalne i związki twórcze, jak i rozwinięty ruch amatorski winny zapewnić wiązanie twórczości artystycznej i działalności kulturalnej z budownictwem socjalistycznym w naszym kraju. Tylko żarliwie zaangażowanie twórców i działaczy kultury w rozwiązywanie problemów współczesności, tylko wierność interesom ludzi pracy i służba ideom socjalizmu może przynieść pełen rozkwit kultury narodowej w naszym kraju i w naszym mieście.

Poprawa stanu zdrowotnego ludności

W latach 1969 — 1973 nastąpi dalsza znaczna poprawa stanu zdrowotnego ludności. Przyczyni się do tego zarówno rozbudowa bazy lecznictwa i opieki społecznej, jak i wzrost liczby lekarzy i pielęgniarek.

Po zakończeniu pierwszego etapu budowy szpitala przy ul. Lutyckiej nastąpi rozpoczęcie drugiego etapu budowy, obejmującego między innymi budowę pawilonu ginekologiczno-położniczego. Zakończona zostanie budowa kliniki psychiatrycznej Akademii Medycznej.

Nastąpi dalszy rozwój przemysłowej służby zdrowia, zaś lecznictwo otwarte otrzyma nowe obiekty w osiedlach mieszkaniowych.

Wzrastająca liczba osób starszych wymaga rozbudowy urządzeń opieki społecznej. W tym celu między innymi zostanie oddany do użytku Dom Weterana, zakład dla przewlekłych chorych oraz rozpoczęta zostanie budowa nowego domu emeryta. Zwiększone zostaną także środki budżetowe na pomoc społeczną.

Poprawa stanu zdrowotnego ludności zależy będzie nie tylko od realizacji wytyczonych zadań inwestycyjnych. Wiele zależy będzie od postawy lekarzy, pielęgniarek i wszystkich pracowników służby zdrowia, od ich postawy etycznej, od ich oddania sprawie zapobiegania chorobom i leczenia ludności naszego miasta.

W zakresie kultury fizycznej i turystyki przewiduje się dalszą rozbudowę urządzeń sportowych oraz ośrodków rekreacyjno-wypoczynkowych. Kontynuowane będą prace przy budowie basenów kąpielowych w parku im. Jana Kasprzowicza, urządzeń krytych KS „Poznań” przy ul. Naramowickiej, stadionu KS „Lech” przy ul. Bułgarskiej, basenu i hali sportowej Akademickiego Związku Sportowego przy ul. Pułaskiego oraz urządzeń sportowych na Cytadeli. Kontynuowana będzie rozbudowa bazy rekreacyjnej w najbliższym otoczeniu Poznania oraz na terenie województwa poznańskiego.

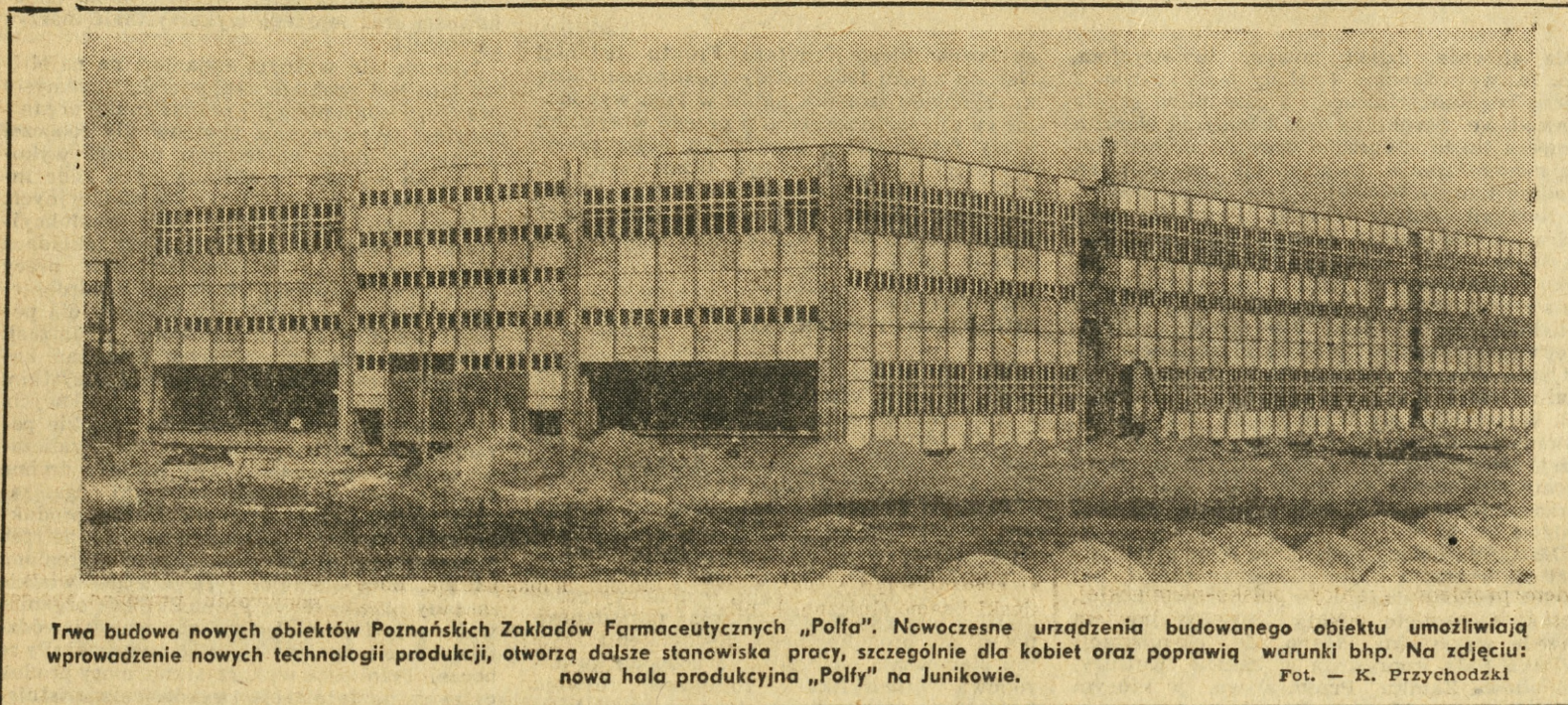
Rozwój bazy materialnej sportu i turystyki winien przyczynić się do upowszechnienia kultury fizycznej w społeczeństwie. Od zrzeszeń i organizacji sportowych zależy będzie w głównej mierze prawidłowe wykorzystanie bazy materialnej. Ambicją działaczy sportowych winno być przywrócenie dobrych tradycji poznańskiego sportu wyczynowego i podniesienia jego rangi.

Podniesienie roli rad narodowych i umocnienie więzi ze społeczeństwem

Jednym z naczelnych zadań w kadencji 1969 — 1973 będzie dalsze doskonalenie metod zarządzania gospodarką narodową w terenie, a zwłaszcza pełne rozwinięcie funkcji koordynacyjnych rad narodowych i ich organów. Planuje się, zgodnie z wytycznymi uchwały V Zjazdu oraz II Plenum KC Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, dalszy postęp w procesie rozszerzania uprawnień koordynacyjnych rad narodowych.

Rady narodowe, dążąc do zabezpieczenia prawidłowego rozwoju społeczno-gospodarczego miasta oraz lepszego zaspokojenia potrzeb mieszkańców, będą w znacznie większym niż dotąd stopniu realizować swe funkcje koordynacyjne zarówno wobec jednostek podległych, jak i w stosunku do przedsiębiorstw i organizacji gospodarczych podporządkowanych centralnym ogniom zarządzania. Nastąpi bardziej wszechstronne powiązanie zadań gospodarczych Poznania z zadaniami województwa, w celu zabezpieczenia harmonijnego rozwoju całego regionu wielkopolskiego.

Wielostronność związków gospodarczych, społecznych i kulturalnych, zachodzących pomiędzy miastem a województwem, wymagać będzie szerokiej koordynacji poczynając od Rady Narodowej miasta Poznania do Wojewódzkiej Rady Narodowej w Poznaniu. Na czoło wysuwają się problemy zatrudnienia, kooperacji zakładów przemysłowych, bazy rolno-spoży-

Trwa budowa nowych obiektów Poznańskich Zakładów Farmaceutycznych „Pofa”. Nowoczesne urządzenia budowanego obiektu umożliwiają wprowadzenie nowych technologii produkcji, otworzą dalsze stanowiska pracy, szczególnie dla kobiet oraz poprawią warunki bhp. Na zdjęciu: nowa hala produkcyjna „Pofy” na Junikowie.

nych, które zapewnią osiągnięcie jak najlepszych efektów w pracy naukowej i dydaktyczno-wychowawczej.

Szkoły wyższe winny wychowywać młode pokolenie Polski Ludowej w duchu patriotyzmu i przywiązania do postępowych tradycji narodu na świadomych budowniczych socjalizmu w naszym kraju.

Rozbudowa Międzynarodowych Targów Poznańskich

Przewiduje się modernizację i rozbudowę bazy materialnej Międzynarodowych Targów Poznańskich, przy jednoczesnym lepszym wykorzystaniu jej dla potrzeb miasta.

Planuje się budowę nowoczesnych pawilonów targowych wzdłuż ulic Roosevelta i Świerczewskiego. Powiększy się zaplecze techniczno-gospodarcze Międzynarodowych Targów Poznańskich.

Wzrośnie rola Targów poznańskich w propagowaniu postępu technicznego w zakładach przemysłowych Poznania i rozwijaniu w tych zakładach wysoko specjalistycznej produkcji eksportowej, w oparciu o nowości techniczne eksponowane na Targach.

Dalsza poprawa warunków bytowych ludności

Zasadniczym celem dalszego rozwoju społeczno — gospodarczego naszego miasta jest coraz lepsze zaspokajanie rosnących potrzeb bytowych i kulturalnych społeczeństwa, dalsza poprawa warunków pracy, zamieszkania, zaopatrzenia i wypoczynku.

Na czoło spraw bytowych ludności wysuwają się niewątpliwie potrzeby mieszkaniowe. Generalnym założeniem w tej dziedzinie będzie dalsza poprawa warunków mieszkaniowych ludności, dzięki czemu zmniejszy się wskaźnik zagęszczenia jednej izby mieszkalnej.

Budownictwo mieszkaniowe w Poznaniu będzie się koncentrowało w dużych, budowanych metodami przemysłowymi osiedlach mieszkaniowych — głównie na Ratajach i Winiogradach. Poł koniec kadencji na obu tych osiedlach będzie mieszkało ponad 50 tysięcy mieszkańców. Ukończy się budowę osiedli mieszkaniowych Grunwald Świerczewskiego i Debiec, a rozpocznie budowę osiedli na Górczynie oraz wzdłuż Trasy Hetmańskiej.

Równocześnie ze wzrostem ilościowym budownictwa mieszkaniowego podniesie się standard nowych mieszkań, przy uwzględnieniu niezbędnych urządzeń towarzyszących.

kuchnie. Przewiduje się ponadto rozgęszczenie istniejącej zabudowy. Łączy się to z koniecznością częściowych wyburzeń i zakładaniem w miejsce wyburzonych domów zieleni, skwerów i placów zabaw.

Zwiększony zostanie także zakres kapitalnych remontów budynków mieszkalnych. Poprawie ulegnie jakość i zwiększy się kompleksowość remontów.

Rozbudowa i modernizacja gospodarki narodowej wymaga dalszego usprawnienia działalności budownictwa i przemysłu materiałobudowlanych.

Niedostatek maszyn i materiałów budowlanych oraz niedobór siły roboczej — oto podstawowe trudności naszego budownictwa.

Usprawnienia organizacji i mechanizacji w budownictwie powinny przynieść zwiększenie mocy produkcyjnych w przedsiębiorstwach budowlanych. Przyspieszenia rozbudowy wymagają także zakłady wytwarzające materiały budowlane.

W pierwszym rzędzie należy koncentrować moce produkcyjne oraz wyprzedzić tempo wzrostu zadań inwestycyjnych przez odpowiedni wzrost mocy produkcyjnych przedsiębiorstw budowlanych. Ważnym zadaniem będzie ponadto radykalna poprawa bezpieczeństwa i warunków pracy załóg budowlanych.

Pomyślna realizacja inwestycji wymagać będzie udoskonalenia procesu inwestycyjnego, zwłaszcza lepszego przygotowania dokumentacyjnego, skrócenia cyklu budowy, oraz szybkiego uzyskiwania docelowych zdolności produkcyjnych.

Od postawy pracowników budownictwa, biur projektowych, służb inwestycyjnych zależy będzie z jakim efektem wykorzystane zostaną środki, jakie na rozwój miasta i jego gospodarki przeznaczymy w latach 1969 — 1973.

Niezmierzalnym istotnym zadaniem rad narodowych w nowej kadencji będzie dalsze usprawnienie komunikacji miejskiej. Kontynuowana będzie generalna przebudowa i modernizacja układu komunikacyjnego miasta. Z ważniejszych zadań, których realizacja w zasadniczym sposób przyczyni się do usprawnienia komunikacji, będzie zakończenie budowy i oddanie do eksploatacji Trasy Chwaliszewskiej na odcinku od ul. Warszawskiej do ul. Garbary, łącznie z nową linią tramwajową, oraz rozpoczęcie dalszego etapu budowy tej trasy do ul. Stalingradzkiej.

Kontynuowana będzie budowa Trasy Hetmańskiej, co umożliwi uruchomienie linii tramwajowej od ul. Dąbrowskiego do Staroleki; przez ulice Przybyszewskiego, Reymonta, Hetmańska, Traugutta i nowy most na Warcie. Nowa trasa łącznie z przebudową ul. Roosevelta, wezmą przy ul. Zwierzynieckiej mostami Uniwersyteckim i Teatralnym, ul. Armii Czerwonej i Placem Wolności znacznie usprawni komunikację w centrum miasta.

kali gastronomicznych i zakładów naprawczych — usługowych. Postępująca aktywizacja zawodowa kobiet wymagać będzie podjęcia wielu zadań organizacyjnych i inwestycyjnych w celu usprawnienia działalności handlu uspołecznionego i poprawy zaopatrzenia rynku. Nadal przebudowywane i modernizowane będą lokale handlowe; wprowadzi się w szerszym zakresie nowoczesne formy sprzedaży, jak preselekcja i samoobsługa. Rozbudowana zostanie sieć handlowa — usługowa w osiedlach peryferyjnych miasta.

W zakresie realizacji zwartych ciągów handlowych zakończona zostanie budowa supermarketu spożywczego przy ul. 27 Grudnia oraz budowa zespołu handlowo — usługowego przy ul. Armii Czerwonej. W istniejących już osiedlach mieszkaniowych oddawane będą do eksploatacji lokalne ośrodki handlowo-usługowe. Już w r. 1969 uruchomione zostaną 33 nowe sklepy i 8 zakładów gastronomicznych. Rozbudowie ulegnie również sieć stołówek i bufetów przyzakładowych oraz sklepów garmateryjnych.

Znacznym nacisk położony zostanie na poprawę jakości usług, na wzrost ich asortymentu oraz na zwiększenie ilości placówek usługowych, głównie w tych asortymentach, których podaż jest aktualnie niewystarczająca. Jak naprawa zmechanizowanego sprzętu gospodarkę domowego oraz usługi remontowe — budowlane, instalatorskie i motoryzacyjne.

Rozwój oświaty i kultury

Budownictwo szkół podstawowych koncentrować się będzie w nowych osiedlach mieszkaniowych. Jednocześnie zabezpieczona zostanie realizacja tych obiektów, których budowa przewidziana była w planie pięcioletnim na lata 1966 — 1970. Głównym zadaniem szkolnictwa podstawowego będzie wprowadzenie nowoczesnych metod nauczania, udostępnienie bazy szkolnej dla zajęć popołudniowych, świetlicowych i sportowych. Na modernizację i wyposażenie szkół w pomoce naukowe przyznane zostaną niezbędne środki z budżetu miasta i Społecznego Funduszu Budowy Szkół i Internatów. Już obecnie stworzone w Poznaniu warunki, by cała młodzież kończąca szkoły podstawowe mogła kontynuować naukę w szkołach średnich ogólnokształcących i technicznych lub w zasadniczych szkołach zawodowych. W latach 1969 — 1973 szczególną uwagę zwróci się na rozwój szkolnictwa zawodowego, zgodnie z potrzebami gospodarki miasta i regionu. Rozszerzona zostanie nowo wprowadzone kierunki nauczania, jak mechanika precyzyjna, elektronika, elektrotechnika i automatyka. Nowe budynki i warsztaty szkolne, laboratoria i internaty otrzymają między innymi Zasadnicza Szkoła Zawodowa i Technikum Elektroniki i Automatyki, Zespół Szkół Medycznych, Zasadnicza Szkoła Zawodowa i Technikum Gospodarki

FRONTU JEDNOŚCI NARODU

czej i rekreacyjno-turystycznej oraz problemy usług w dziedzinie nauki, oświaty, zdrowia i kultury.

Przewiduje się wprowadzenie nowych metod planowania umożliwiających prawidłowe kojarzenie planu centralnego z planem terenowym. Wymagać to będzie zwiększenia uprawnień rad narodowych w zakresie egzekwowania ustaleń koordynacyjnych wobec jednostek gospodarczych nie podporządkowanych radom narodowym.

Ważnym zadaniem dla nowo wybranych władz będzie dalsze rozszerzenie obowiązków i uprawnień dzielnicowych rad narodowych. Umocnienie funkcji koordynacyjnych tych rad, zwłaszcza w stosunku do lokalnych zakładów pracy i samorządu mieszkańców, współdziałanie z tymi zakładami i samorządem w zakresie realizowania zadań rad narodowych oraz podejmowania czynów społecznych przez załogi i mieszkańców, większy niż dotąd udział w realizowaniu najważniejszych zamierzeń planu gospodarczego i planu zagospodarowania przestrzennego miasta — oto główne kierunki wzrostu zadań i uprawnień dzielnicowych rad narodowych w Poznaniu.

Rady narodowe dążyć będą do rozszerzenia płaszczyzny współpracy i współdziałania z komitetami Frontu Jedności Narodu, głównie w dziedzinie realizacji programu wyborczego oraz wniosków i postulatów wyborców, w dziedzinie inicjowania czynów społecznych ludności i działań o charakterze masowym oraz wyjaśniania ludności zasadniczych celów i kierunków polityki władzy ludowej, jak i popularyzacji dorobku i zamierzeń rad narodowych.

Przewiduje się dalsze zacieśnienie współpracy rad narodowych ze związkami zawodowymi, między innymi poprzez współudział związków zawodowych w tworzeniu projektów i realizacji terenowych planów gospodarczych, a zwłaszcza dotyczących urządzeń socjalno-bytowych, poprawy zaopatrzenia, warunków pracy i warunków bytowych pracowników po zniesieniu zakazów pracy oraz poprzez udział związków zawodowych w kontroli społecznej, sprawowanej przez komisje stałe rad narodowych.

Dalszemu poszerzeniu ulegnie współpraca z organizacjami społecznymi, głównie z organizacjami kobiecymi i młodzieżowymi. Celem tej współpracy będzie wspólne rozwiązywanie problemów stojących przed organizacjami społecznymi i radami narodowymi w zakresie rozwoju życia społecznego mieszkańców oraz uwzględnienie problematyki organizacji społecznych w działalności rad.

Rady narodowe popierać będą nadal rozwój różnorodnych form samorządu mieszkańców. Komitety blokowe, domowe i osiedlowe oraz inne stałe reprezentacje mieszkańców, winny stać się ważnym czynnikiem życia socjokulturalnego w miejscu zamieszkania. Działalność komisji do spraw dzieci i młodzieży oraz społecznych komisji pojednawczych stanowić winna istotne ogniwo w ogólnospołecznym procesie wychowania młodzieży i kształtowania nowych, socjalistycznych stosunków międzyludzkich.

Nastąpi dalsze zwiększenie roli i znaczenia sesji plenarnych rad narodowych, między innymi przez włączanie do przygotowania sesji takich organizacji jak związki zawodowe, samorządy robotnicze i organizacje społeczne.

Dalszemu usprawnieniu ulegnie działalność organów administracji państwowej podległych radom narodowym, uroszczenie postępowania administracyjnego, a przede wszystkim przez podnoszenie poziomu zawodowego i ideowo-politycznego kadry pracowniczej, której naczelnym zadaniem winno być działanie w interesie ludzi pracy.

Nastąpi silniejsze powiązanie radnych ze społeczeństwem. Radni odbywać będą spotkania z ludnością w miejscu zamieszkania, w miejscu pracy i w okręgu wyborczym, z którego kandydowali, oraz omawiać będą w tych środowiskach najważniejsze problemy gospodarki miasta i dzielnicy. Pogłębi to więź społeczeństwa z radami narodowymi, stanie się bodźcem do podejmowania nowych inicjatyw społecznych, zwiększy udział ludzi pracy w zarządzaniu gospodarką narodową w terenie.

Wzrośnie rola i znaczenie radnego w zakładzie pracy. Radni przeniosić będą z jednej strony wnioski i postulaty założeń pracowniczych bezpośrednio na forum sesji, z drugiej zaś informować będą załogi macierzystych zakładów pracy o najważniejszych zamierzeniach gospodarczych, społeczno-politycznych i kulturalnych rad narodowych.

Pomyślna realizacja zamierzeń przedstawionych w programie wyborczym zależeć będzie nie tylko od sprawnej działalności rad narodowych, od przeznaczonych na ten cel środków materialnych, od wykonania określonych zadań inwestycyjnych i organizacyjnych, ale w głównej mierze od samych mieszkańców, od mobilizacji wszystkich sił społecznych, jakimi miasto dysponuje. W ostatecznym bowiem rozrachunku o pełnym sukcesie decydować będzie społeczeństwo Poznania, jego zmysł organizacyjny i gospodarność, jego twórczy zapał, jego umiłowanie miasta i kraju.

WYBORCY! MIESZKAŃCY POZNANIA!

Upływająca kadencja Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i rad narodowych, jej osiągnięcia gospodarcze i kulturalne, jej dorobek społeczno-polityczny stanowią tylko fragment wielkiej dziejowej drogi, jaką przebyła Polska Ludowa w ciągu minionego ćwierćwiecza. Polska Ludowa zrodziła się i powstała z walki klasy robotniczej i jej partii, Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, z walki wszystkich postępowych i patriotycznych sił naszego narodu. Ofiary poniesione w tej walce przez liczne pokolenia bojowników o wolność i socjalizm, osiągnięte przez nasz naród zwycięstwo — jak wyzwolenie narodu i społeczne, powstanie państwa polskiego w nowych i sprawiedliwych granicach, wkroczenie na drogę budownictwa socjalistycznego — legły u podstaw wielkich przeobrażeń społeczno-gospodarczych, miały wpływ na rozwój narodowej kultury, na kształtowanie się nowej socjalistycznej świadomości społecznej naszego narodu.

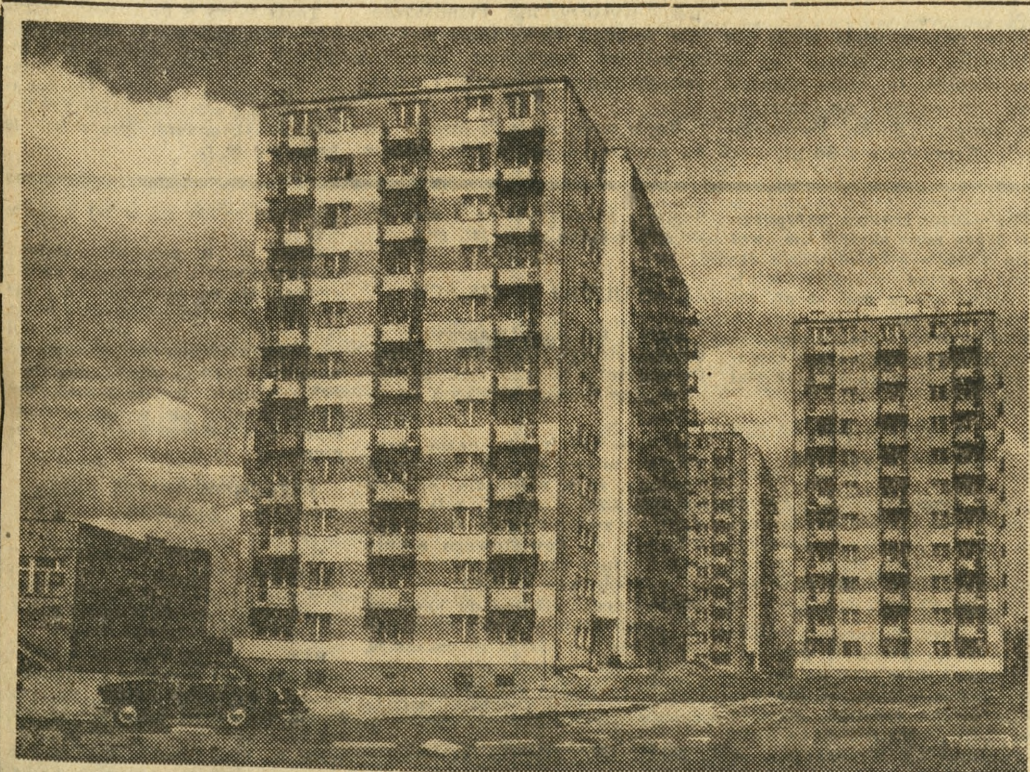
Przyszłość Polski jest nierozdzielnie związana z socjalizmem. Jedynie w ustroju socjalistycznym, w ustroju, w którym władza należy do mas pracujących, możliwy jest dalszy rozwój gospodarki kraju, dalszy postęp społeczny i rozkwit naszej Ludowej Ojczyzny.

Pokojowi, twórcy wysiłku naszego narodu pragną zakłócić siły imperializmu i wojny. Agresywna i zimnowojenna polityka Niemieckiej Republiki Federalnej, zmierzająca do rewizji istniejących w Europie i ustalonych po II wojnie światowej granic państwowych, w tym i naszej granicy na Odrze i Nysie Łużyckiej, zagraża pokojowi świata. Nie ma bowiem problemu granicy polsko-niemieckiej, jest tylko problem pokoju lub wojny; bowiem każdy, kto godzi w naszą granicę zachodnią, godzi w nasze bezpieczeństwo, a każdy, kto godzi w nasze bezpieczeństwo — chce wojny. Dlatego też nasze miejsce jest i będzie wśród tych, którzy nieugięcie walczą z niebezpieczeństwem wojny, którzy polityce siły przeciwstawiają politykę pokojowego współistnienia i współpracy międzynarodowej. Nasze miejsce jest i nadal będzie we wspólnocie państw socjalistycznych, która dzięki potęgze Związku Radzieckiego, dzięki zjednoczonej sile państw Układu Warszawskiego tworzy zaporę przeciw wszelkiej agresji. I tylko w ramach tej wspólnoty budować możemy spokojną przyszłość naszej Ojczyzny.

WYBORCY! MIESZKAŃCY MIASTA POZNANIA!

Zjednoczeni wokół programu Frontu Jedności Narodu pójdziemy do urn wyborczych, manifestując swoją powszechną wolę budowy Polski silnej, niepodległej i socjalistycznej! Głosując na wspólną listę kandydatów Frontu Jedności Narodu wyrazimy nasze pełne poparcie dla ogólnopolskiego i poznańskiego programu Frontu Jedności Narodu!

WSZYSCY DO URN WYBORCZYCH!

Z każdym rokiem poprawiają się warunki bytowe mieszkańców Poznania. Rosną nowe bloki mieszkalne nie tylko na osiedlach Świerczewskiego i Rataje, ale niemal we wszystkich dzielnicach miasta. Na zdjęciu: okazałe bloki przy ul. Warszawskiej.

Fot. — K. Przychodźki

Notatnik wyborczy

KTO - JAK - DLACZEGO

Są to sprawy na ogół znane, a jednak... Za każdym razem, gdy zbliżają się wybory, nasilenie rozmów na ten temat się wzmacnia, to i owo okazuje się nie być w pełni jasne, to czy tamto budzi wątpliwości. Ponadto co cztery lata do urn wyborczych idą setki tysięcy „nowych” dorosłych, głosujących po raz pierwszy. Dla nich sprawy wysuwania kandydatów na radnych i posłów, kryteria doboru — są czymś, o czym uczą się w szkole, a z czym właśnie teraz przyjdzie im się spotkać w praktyce.

Prawo zgłaszania kandydatów na posłów i radnych przysługuje w Polsce „organizacjom politycznym, zawodowym i spółdzielczym, jak również innym masowym organizacjom społecznym ludu pracującego”. Tak brzmią odpowiednie artykuły ustaw „Ordynacja wyborcza do Sejmu” (z 24. X 1956) oraz „Ordynacja wyborcza do rad narodowych” (z 31. X 1957). To prawo zgłaszania przysługuje i władzom naczelnym organizacji i ich organom terenowym.

Zgodnie z postanowieniami obu ordynacji, które są w swych sformułowaniach bardzo do siebie zbliżone, kandydatów zgłasza się w postaci listy do okręgowej komisji wyborczej. Istnieje przy tym wymóg, by kandydaci złożyli pisemne oświadczenie zgody na ubieganie się o mandat posła, czy radnego. System zgłaszania kandydatów przez organizacje polityczne i społeczne przysługuje u nas od roku 1952, to znaczy od wejścia w życie Konstytucji PRL. Naturalnie, nie wszystkie organizacje są uprawnione do zgłaszania kandydatów; nie wchodzi tu w grę związki wyznaniowe lub zrzeszenia tzw. prywatnej inicjatywy.

Ordynacje wyborcze ustanawiają w naszym kraju okręgi wielomandatowe, co znaczy w praktyce, że na przykład w okręgu Gnieźno (w skład którego wchodzi powiaty gnieźnieński, koniński, obornicki, śremski, średzki, wągrowiecki, wrzesiński i samo Gnieźno) kandyduje wspólnie kilka osób na posłów.

Przepisy ordynacji przewidują możliwość zarejestrowania w każdym okręgu jednej lub więcej list kandydatów. Praktyka życia politycznego w Polsce Ludowej wykształciła regułę wspólnego zgłaszania kandydatów przez wszystkie organizacje społeczne, pod egidą Frontu Jedności Narodu. Zwyczaj ten z biegiem kolejnych kadencji Sejmu i rad narodowych, stał się tradycją naszego ustroju. Łączne listy, rejestrowane przez okręgowe komisje FJN w okręgowych komisjach wyborczych zawierają nazwiska reprezentantów partii politycznych, organizacji

społecznych, młodzieżowych, związkowych i innych, a także ludzi bezpartyjnych.

Jeśli chodzi o kierowniczą siłę naszego narodu — PZPR, to w okresie przedwyborczym w każdym okręgu głosowania partia organizuje konferencje, poświęcone wysuwaniu kandydatów na posłów i radnych; z propozycjami w tej kwestii występują komitety wojewódzkie partii, jak również zebrani na konferencji. Także ZSL organizuje z okazji głosowania, okręgowe konferencje przedwyborcze, wysuwające kandydatów na posłów i radnych. W podobnym trybie (choć ze względu na mniejszą liczebność szeregów partyjnych — na posiedzeniach plenarnych wojewódzkich komitetów) deśguje swoich kandydatów Stronnictwo Demokratyczne.

Z reguły partii polityczne zgłaszają więcej kandydatów niż dany okręg ma mandatów, po to, by na liście, zgodnie z ordynacją, wyborczą, widniało więcej kandydatów niż okręg liczy mandatów.

Wysuwanie kandydatów na radnych odbywa się podobnie, z wyjątkiem składu gromadzkich rad. W tym bowiem przypadku propozycje zgłaszane są komitetem FJN przez podstawowe organizacje partyjne PZPR oraz ognia ZSL, po czym konsultuje się proponowane nazwiska z ludnością na zebraniach wiejskich.

Tego rodzaju reguły wysuwania kandydatów zapewniają wejście w skład Sejmu i rad narodowych ludzi pracy z najróżniejszych środowisk. Taki system wyborczy stanowi konsekwencję dogłębnych zmian klasowych, dokonanych w naszym kraju w ludowym ćwierćwieczu. Każda kolejna kampania wyborcza umacnia jedność naszego społeczeństwa, skupione wokół idei wyłożonych w programie FJN. Nie ma u nas od wielu już lat zwalczających się ugrupowań politycznych, pragnących zagarnąć władzę i prezentujących obywatelom demagogiczne, nacechowane jednostronnością, egoistycznymi celami, programy.

Nie ulega wątpliwości, że w naszym systemie wyborczym znaczna część odpowiedzialności za właściwy skład Sejmu i rad narodowych — pod względem klasowym, środowiskowym i terytorialnym — spada na partię polityczną z PZPR na czele, na organizację społeczną, skupioną we Frontie Jedności Narodu. Warto przede wszystkim sobie uświadomić, że trafny dobór ludzi do naszego systemu przedstawicielskiego jest sprawą złożoną.

W Sejmie i radach narodowych muszą być reprezentowane i wszystkie partie polityczne i organizacje społeczne o największej randze i wszystkie

województwa oraz wielkie miasta i różne środowiska zawodowe. Idzie przecież o to, by Sejm był możliwie najpełniejszą reprezentacją naszego narodu.

W niedawno ogłoszonym Programie Wyborczym Ogólnopolskiego Komitetu Frontu Jedności Narodu mówi się o tym, że tych, których w głosowaniu 1 czerwca powołamy na swoich przedstawicieli, powinna cechować dojrzałość polityczna, rosnąca świadomość, przekonanie o słuszności idei FJN; dalszego umacniania jedności narodu wokół władzy ludowej i zadań budownictwa socjalistycznego. Powinno naszych kandydatów cechować poczucie odpowiedzialności za kraj, za jego pomyślność i za jego przyszłość.

Kandydujących na posłów lub radnych z list Frontu Jedności Narodu tak określa Program Wyborczy: „... To wypróbowani w służbie dla kraju w pracy społecznej i zawodowej działacze, ludzie partyjni i bezpartyjni, pragnący służyć Polsce Ludowej”.

Partie polityczne, organizacje społeczne, komitety FJN, proponując skład list kandydackich biorą pod uwagę liczbę, obok już wymienionych, kryteria ważne z punktu widzenia interesu społecznego. Nasi reprezentanci w Sejmie i radach muszą być ludźmi aktywnymi, przekładającymi sprawy ogółu nad swoje własne, o wzorowym morale, mający autorytet w swym środowisku, cieszący się jego zaufaniem, znający problemy określonej dziedziny życia; muszą to być ludzie oświeceni, czuli na ludzkie sprawy, mający osiągnięcia w pracy, potrafiący myśleć kategoriami nie tylko swojego podwórka, ofiarni, gotowi do dźwigania obowiązków społecznych.

Te i inne walory potrzebne są radnym, a zwłaszcza posłom, po to, by nie pełnili jedynie funkcji transmisji z góry w dół, lub odwrotnie, lecz potrafili kojarzyć interes środowiska, interes lokalny — z interesem społecznym. Rola posła i radnego to przecież tak że rola inspiratora środowiska, czy ludności reprezentowanej terytorium, do udziału w dokonywaniu przemian społecznych.

Nielatwe zadania czekać będą naszych przedstawicieli w Sejmie i radach narodowych. Program Wyborczy formułuje przecież także, czego społeczeństwo od nich będzie oczekiwało: utrzymywania ścisłej więzi z masami, działania w poczuciu odpowiedzialności przed wyborcami; obowiązkiem posłów i radnych będzie także troszczyć się o socjalistyczną praworządność i socjalistyczne stosunki między ludźmi. Mówi bowiem program FJN na koniec, że 1 czerwca głosować będziemy na godnych przedstawicieli społeczeństwa.

WIESŁAW PORZYCKI

PROGNOZY POLSKIE

Miasta zaraz za miastami

do odwrócenia proporcji zaludnienia w miastach i wsiach — że obok zagospodarowania coraz to nowych terenów na wzór miejski, nastąpi stopniowe przenoszenie się człowieka z naturalnego środowiska przyrody w środowisko olbrzymich i rozległych aglomeracji miejskich.

Z wydanego w roku 1899 w Nowym Jorku studium Adna F. Webera pt. „Wzrost miast w dziewiętnastym stuleciu” dowiadujemy się w sposób najbardziej efektywny, czym jest w istocie rzecz urbanizacja i jakie czyni postępy. Oto — jak podaje Weber — w roku 1790 na ok. 4 mln ludności Stanów Zjednoczonych tylko 3,14 proc. żyło w miastach. Sto lat później, czyli w roku 1891, na ok. 4 mln mieszkańców Australii aż 33,2 proc. żyło już w miastach.

Za prof. dr Juliuszem Goryńskim wypada tu jeszcze przytoczyć następujące fakty. W ciągu 50 lat, 1900—1950, miasta powiększyły się o pół miliarda ludzi, natomiast w ciągu najbliższych 30—40 lat trzeba będzie zaoszczędzić 3 miliardy ludzi, co równa się obecnemu zaludnieniu całej kuli ziemskiej.

W pracy uchodzącej już za klasyczną pt. „Rok 2000. Ku czemu zmierzają świat” zachodnoniemiecki ekonomista F. Baade formułuje następującą prognozę — czytamy: „Jeżeli kula ziemską zamieszkiwać będzie w roku 2000 ogółem 6—6,5 mld ludzi to liczba zatrudnionych wyniesie 2,8—3,2 mld. Z tej liczby przy produkcji żywności trzeba będzie zatrudnić tylko 0,4 mld osób. zaś 2,4—2,8 mld osób będzie można przetrzymać do pracy poza rolnictwem”. Zresztą po coś odwoływać się do przewidywań? W większości krajów

wysoko uprzemysłowionych odsetek ludności rolniczej już obecnie nie przekracza 20 proc., w niektórych krajach (USA, Anglia, NRF) wynosi nawet mniej niż 10 proc.

Wszystkie te procesy wykazujące się dość gwałtowną dynamiką i będące coraz bardziej dostrzegalne oczami jednego pokolenia zmagają się jedno z najważniejszych zjawisk społecznych końca XIX i XX wieku. Konsekwencje niekiedy przerastają nawet najmniej zdyscyplinowaną wyobraźnię. Nie uwzględniając w naszym rachunku takich miast — ewenementów jak słynne Brasilia w Brazylii, jak super eksperymentalne Chandigarh w Indiach, Harlow New Ton w Anglii, Tapiola w Finlandii, Moureux — Ville — Noubelle we Francji, które są raczej popisem urbanistów oraz architektów niż wykładnią społecznego zjawiska, należy się raczej zatrzymać nad pojęciem aglomeracji, pojęciem konurbacji. Wg danych UNESCO na bazie odkryć surowcowych oraz ich eksploatacji i przemysłowego przetwórstwa, co znamy jako

Dokończenie na str. 6

JERZY KOCHANSKI
JACEK KUŹMIN

5 GŁOS WIELKOPOLSKI A
Nr 96 (7831) 24 IV 1969

Miasta zaraz za miastami

Dokończenie ze str. 5

olbrzymi program socjalistycznej industrializacji, w ciągu pierwszych 40 lat powstało w samym Związku Radzieckim prawie 700 nowych aglomeracji miejskich. A już niezwykły w swych rozmiarach proces konurbacji, czyli proces zlewania się miast sąsiednich w jeden organizm, przyprowadził do głosu. Konurbacja tokijska liczy prawie 25 milionów mieszkańców, londyńska 10, a zespół miast między Bostonem a Waszyngtonem przekracza 30 mln mieszkańców.

Znaczący przedmiot twierdzi, że to właściwie procesy nieodwracalne, że wcześniej czy później proces urbanizacji stanie się decydującym elementem w rozgrywce o przyszłość. Argumentują oni nie tylko wprowadzeniem do roli miasta całego dorobku mechanizacji co uwalnia od pracy na roli całe masy ludzkie ale przypominają już na podstawie dokonanych faktów, że współczesny rozwój miast jest naturalnym pochodnym zakrojonego na olbrzymią skalę rozwoju przemysłu. Szczególnie w tych obrachunkach wskazuje się na procesy industrializacyjne w państwach obozu socjalistycznego. Ci sami specjaliści wysuwają tezę według której im następuje gwałtowniejsze przeobrażenie struktury przemysłowej, tym gwałtowniej rozwija się buda organizmy miejskie ze wszystkimi komplikowanymi i towarzyszącymi konsekwencjami.

Nawet próby ewakuacji przez myśl z miast poza miastami, znane chociażby w Polsce pod nazwą deglomeracji, nie mogą przynieść na dalszą metę zakładanych rezultatów, gdyż właśnie ta ewakuacja staje się zaczątkiem nowych miejskich organizmów.

WNIOSEK Z POLSKIEJ TERAZNIEJSZOŚCI

Okres powojennego ćwierćwiecza zamyka Polska powstańiem dwóch wariantów miast. Po pierwsze Polska stała się przed problemem odbudowy, przed problemem usunięcia straszliwych zniszczeń, i w następstwie organizowania na gruzach życia miejskiego. Wystarczy tu na świadków powołać zniszczenia i odbudowę Warszawy, Gdańska, Szczecina, Wrocławia oraz całego szeregu miast na ziemiach zachodnich i północnych, które hitlerowcy ze szczególnym zapałem niszczenia zamieniali w dziewiczą pustynię gruzów. Po drugie — Polska nie baczac na wysiłek odbudowy podjęła od roku 1950 program ekstensywny industrializacji, czego symbolem i jak by zarazem pomnikiem stała się Nowa Huta. Ten wariant polskiego odrodzenia narodo-

wego najdobitniej oddawała, dobitniej niż to mogłyby uczynić wszystkie układy liczb statystycznych, piosenka, która zdawała się raz na zawsze zapisać w naszej świadomości „Kraków, tam pod Nową Huta”. Dziś co 10 zatrudnionych mieszkańców Krakowa pracuje w Hucie im. Lenina a ponieważ do roku 1985 przewiduje się zwiększenie mocy do 5,1—5,5 mln ton stali nie wykluczone, że w najbliższych latach będziemy świadkami realizacji planu zagospodarowania przestrzennego miast w oparciu o potrzeby kombinatu.

Ludność miejska wzrastała systematycznie chociaż w wielu przypadkach wzrost ten został ograniczony uzasadnionymi przepisami natury administracyjnej. Tego rodzaju ograniczenia przede wszystkim w strefie centralnej, miały za zadanie pokierowanie strumieniem ludzkim napływającym do miast niedoludnionych na ziemiach odzyskanych, z drugiej zaś strony stanowiły i stanowią podstawę dla prowadzenia racjonalnej polityki zatrudnienia oraz prowadzenia racjonalnej polityki mieszkaniowej. Toteż trudno przewidzieć, czy np. Warszawa nie liczyłaby już dzisiaj półtora miliona i więcej mieszkańców, gdyby zamiast planowanej polityki urbanizacji i zaludniania miasta wprowadzono zasadę gdzie nia się z żywiołowym natarciem. W rezultacie, przy równoczesnej realizowanym programie socjalistycznej industrializacji, procesy urbanizacji przemierzają się z wielkimi osrodków na tzw. prowincję, gdzie stopniowo tworzą się nowe organizmy miejskie jako zjawiska społeczne.

W roku 1946 ogólna liczba miast w kraju — w porównaniu z okresem przedwojennym — wzrosła z 636 do 763. W roku 1963 liczba miast i osiedli miejskich wzrosła do 889, przy czym na ziemiach zachodnich liczba miast powiększyła się z roku 1945 o 25 (podajemy za prof. dr. S. Nowakowskim).

Dziś Polska nie może się szczycić wielkimi metropoliami na skalę światową, rozwój największych miast następuje stosunkowo powoli, ale za to na chłopskich zagonach, tam gdzie stały zgrzybiałe chłopskie chaty, wyrastają nowoczesne zespoły osiedli miejskich tworząc swoją typową ścieżką obrazu kraju odpowiadającą współczesnym trendom i tendencjom światowym. I co charakterystyczne, te nowe miasta nie powstają z przypadku, nie dla satysfakcji urbanistów i architektów, ale na zapleczu nowoczesnego przemysłu, tej witaminy P współczesnego człowieka — jak to się niekiedy pięknie i trafnie zwykło mawiać.

W roku 1967 następuje zrównanie się ludności miejskiej i wiejskiej, a prognoza rozwoju ludności miejskiej opracowana przez Państwową Komisję Planowania na lata 1970—75—80—85 wynosi odpowiednio: 52,4 proc., 55,8 proc., 59,3 proc., 62,4 proc. Wiktor Buch, autor jednej z polskich prognoz, wysuwa przypuszczenie, że „w latach 1965—85 liczba ludności miast ma wzrosnąć o około 9 mln osób, na tymiś liczbami ludności wsi ma zmniejszyć się o ok. 1 mln osób”. Należy tu podkreślić, co akcentuje autor tej prognozy, że „w szacunku przyjęto, iż udział ludności utrzymującej się z zawodów połączonych z rolnictwem i ogrodnictwem, który obecnie stanowi około 35 procent ogółu ludności wiejskiej, wzrośnie do około 43 proc.”.

I w tym wypadku polska tendencja zmierzająca wyraźnie za tendencją ogólnoswiatową.

Dla nas jednak powstaje najważniejsze zagadnienie, a mianowicie jak rozmieścić w sposób racjonalny i zgodny z wymogami społecznymi ten przyrost 9 mln w miastach? Chociaż i problem urbanizacji wsi należy do zjawisk pasjonujących, dla nas raczej nowych.

JERZY KOCHAŃSKI
JACEK KUZMIN

Weronika Knychalowa jest długoletnią pracowniczką Spółdzielni Inwalidów „Nadzieja” w Ostrowie. Pracuje jako mistrz zmianowy. Od wielu lat, z wyboru mieszkańców, jest radną Miejskiej Rady Narodowej. Bezpośrednio związana jest z Komisją Przemysłu, Usług i Zatrudnienia.

— Czy pracownicy spółdzielni również korzystają z pani pomocy jako radnej?

— Bardzo często. Jestem radną dwunasty rok. Pracownicy, a przede wszystkim kobiety, bo one stanowią większość zatrudnionych w spółdzielni, przychodzą do mnie z wieloma sprawami. Czasem są to żale delikatnej natury. Zdarza się, że interweniuję w sprawach alimentacyjnych. Czasem znów staram się pomóc rodzinom, bo na przykład mężowie przepijają swoje zarobki. Skarżące się przychodzą do mnie, bo wiedzą, że jako kobieta łatwiej zrozumie ich niedolę. Zresztą trafiają do mnie nie tylko takie interwencje, ale także pretensje z zakresu warunków socjalnych w spółdzielni. Muszę jednak stwierdzić, że warunki pracownicy mają tu dobre. Ale nie można zapomnieć, że nasza spółdzielnia zatrudnia 75 procent inwalidów. Są to ludzie pokrzywdzeni przez los, lub wojnę i dlatego potrzebują szczególnie dużo troski, a przede wszystkim serca. Nasz zarząd dokłada starań, aby im się jak najlepiej żyło. Dba też o ich wypoczynek. Dużo pracowników otrzymuje na przykład skierowania na wczasy.

— A jako radna na co pani przeznaczają najwięcej czasu?

— Na różnorodne zagadnienia. Czasem nawet zastanawiam się, czy nie lepiej by było zajmować się tylko jedną dziedziną. Wówczas można by bardziej wnikliwie dochodzić do prawdy, rozstrzygać rozmaite zawiłe problemy. Na razie jednak, bo tak dyktuje życie, zajmuję się różnymi zagadnieniami. Muszę się pani przyznać, że nie zawsze są to miłe zajęcia. Nasza ko-

NASZE ROZMOWY

Najbliższe — sprawy socjalne

misja przeprowadza na przykład kontrole w ostrowskich zakładach pracy. Badamy warunki socjalne oraz bezpieczeństwa i higieny pracy. Kierownictwa zakładów przyjmują nas rozmaicie. Czasami okazują jawne niezadowolenie, zwłaszcza gdy stwierdzamy zaniedbania. To nas jed-

Weronika Knychalowa: „Czasem nawet zastanawiam się, czy nie lepiej by było zajmować się tylko jedną dziedziną...”

włączyła się także rada narodowa?

— Od pewnego czasu nie mamy już takich kłopotów. Kobiety, zwłaszcza młode, pracują w szeregu zakładach przemysłowych. Naturalnie po odpowiednim przeszkoleniu. Rola radnej polegała na przeprowadzaniu wywiadów u rodziców młodych dziewcząt. Trzeba było stwierdzić głównie warunki materialne. Od nich zależał przecież wysokość stypendium przyznanego z tak zwanego funduszu interwencyjnego. W związku zaś z coraz większą liczbą kobiet pracujących, nasza komisja odwiedza też te zakłady, w których są one zatrudnione. W tym przypadku chodzi nam głównie o stwierdzenie, czy pracownice mają zapewnione odpowiednie stanowiska pracy.

— Jest pani także opiekunką społeczną. Czy ta praca łączy się w jakiś sposób z funkcją radnej?

— Jak najbardziej. W pierwszym jak i drugim przypadku chodzi przecież o przyjęcie ludzi z pomocą. Jako opiekunka społeczna mam więcej do czynienia z ludźmi starszymi, często samotnymi, lub chorymi. Pod moją stałą opieką znajduje się prawie 10 osób. Z racji mej długoletniej pracy społecznej zgłaszają się do mnie także ludzie mieszkający poza rejonem mego działania. W miarę możliwości staram się również im pomóc. A jeśli na następną kadencję mieszkańcy znów obdarzą mnie zaufaniem i wybiorą na radną, to w dalszym ciągu poświęcę swój wolny czas na sprawy bliskie ludziom.

Rozmawiała:
ANNA SIEKERSKA

„Anglio, zwróć nam Napoleona”

Francja, która wielkimi uroczystościami uczci 15 sierpnia br. 200-lecie urodzin Napoleona, żyje obecnie pod znakiem tego jubileuszu. Dyskusja nad referendum w dniu 28 kwietnia br. nie przesłoniła tej daty na łamach prasy francuskiej. Na polki księgarskie napłynęła istna lawina książek poświęconych Napoleonowi. Politycy, historycy, socjologowie, literaci komentują znaczenie spadku pozostawione go przez Napoleona.

Wśród szerokich mas czytelników sensację wywołała książka George'a Retifa de la Bostona pt. „Anglicy, zwróćcie

nam Napoleona”. Tygodnik „Paris Match” zamieścił wywiad z autorem książki, nazywając jego wywody „historyczną bombą”. De la Boston podtrzymuje legendę, istniejącą wśród Francuzów, że w przywiezionej do Francji w 1840 roku z wyspy św. Heleny trumnie nie znajdują się szczątki Napoleona. We wspólnym mauzoleum, gdzie przed sarkofagiem kornie schylają głowy miliony zwiedzających — woła patetycznie de la Boston — spoczywa nie kto inny jak kamerdyner Napoleona Francesco Cipriani, szczątki zaś Napoleona pochowane są pod bezimienną płytą w katedrze Westminsterskiej w Londynie.

Obywatele mglistego Albionu — zdaniem autora — zardrewili sobie z Francuzów i w 1820 roku zamienili zwłoki... „Przewrotni Anglicy — mówi dalej de la Boston — nie zadowolili się tą profanacją, lecz zdjęli z Cypriana maskę i przedstawili ją jako rzekomą maskę Napoleona. Cypriani był bowiem do Napoleona nieco podobny”.

Według dalszej wypowiedzi autora książki, Cypriani był Korsykaninem i towarzyszem zabaw małego Bonaparte'go.

Dzielił z nim wygnanie na wyspie św. Heleny. Gdy zaczął mówić, że Cypriani jest agentem angielskim, popełnił on samobójstwo.

Książka de la Bostona nie pozbawiona jest pikantierii politycznej. Ukazała się w czasie napiętych stosunków francusko-angielskich i zdaniem tygodnika „Paris Match” swą popularność, niezależnie od „prawdy historycznej” zawdzięcza sytuacji politycznej. (fh)

Poznański spektakl „Rzeczy listopadowej” zainauguruje IX KST

Zgodnie z wieloletnią tradycją Dni Oświaty, Książki i Prasy w Wielkopolsce zainauguruje warte zostaną 2 maja w Kaliszu podczas otwarcia IX Kaliskich Spotkań Teatralnych.

Festiwal zainauguruje w tym roku Teatr Polski z Poznania, który zaprezentuje dwa spektakle: „Kłątwe” Wyspiańskiego oraz „Rzecz listopadową” Brylla. Teatr Powszechny w Łodzi pokaże „Taniec śmierci” Strindberga (3 maja), Teatr im. Fredry z Gniezna: „W noc listopadową” Górczyńskiego oraz „Pamiętniki” Jakuba Wojciechowskiego (4 maja), a Teatr im. Kruczkowskiego z Zielonej Góry: „Powrót Odyssa” Wyspiańskiego i „Rzecz listopadową” Brylla (5 maja).

Następnie przez scenę festiwalu przewinę się następujące teatry: gorzowski im. Osterwy z „Procesem” Winnickiej oraz dramat Calderona „Życie snem”, łódzki teatr im. Jaracza z „Weselem” Wyspiańskiego, Teatr im. Osterwy z Lublina z „Kleopatry” Norwida oraz „Hamletem” Szekspira. 9 maja wystąpi w Kaliszu Teatr Współczesny z Wrocławia z inscenizacją „Bolesława Śmiałego” Wyspiańskiego, a nazajutrz ze spółgospodarzy imprezy ze spektaklem sztuki Karvasa: „Eksperyment” „Damokles”.

11 maja zakończy prezentację spektakli objętych konkursem występy Teatru Bałtyckiego z Koszalina-Słupsk z inscenizacjami: „Edward II” Marlowa oraz „Kra-kowiaków i Górali” Bogusławskiego. 12 maja w zamku w Goluchowie wystąpi Teatr Klasyczny z Warszawy prezentując transmitowane również przez telewizję przedstawienie plenerowe „Horsztyńskiego” Słowackiego.

Spektakle konkursowe śledzić będzie w tym roku jury w następującym składzie: Jerzy Koenig, Stanisław Kaszyński, Krzysztof Kostyrko, Krystyna Skuszanka, Ewa Starowiejska, Jerzy Sokółowski. (ob)

Czytelnicy pytają REDAKCJA ODPOWIADA

ZAMIESZKANIE W DOMKU JEDNORODZINNYM

R. Stefaniak. — Czy mogę zameldować moich rodziców w Poznaniu na podstawie dowodu kupna dla nich domku jednorodzinnego?

RED. — Osoba, która nabyła w Poznaniu domek jednorodzinny i ma w nim wolne lokale, może ubiegać się o zezwolenie na zameldowanie jej na pobyt stały w Poznaniu. Decyzję wydaje wydział spraw wewnętrznych prezydium właściwej dzielnicowej rady narodowej. Tam też należy się zwrócić w tej sprawie. (751)

BIBLIOTEKA IM. E. RACZYŃSKIEGO

Stanisław O. — Chciałbym dowiedzieć się czegoś bliższego o powstaniu Biblioteki Raczyńskich. Kto ją zbudował?

RED. — Fundatorem Biblioteki Raczyńskich był mecenas kultury i nauki polskiej, hrabia Edward Raczyński (1786 — 1845). Plan budowy wznieśli w latach 1822 — 1825 wykonał niemiecki architekt rzymski. Zgodnie z życzeniami fundatora elewacja frontowa zbudowana jest na wzórce paryskiego Louvre'u. Imponujące kolumnady wysokości dwóch kondygnacji przysłania dach kryty blachą miedzianą. Na wysokości obu kondygnacji znajduje się loggia, której sufit dekorowany jest stiukowymi rozetami. Obecny księgozbiór tej biblioteki obejmuje około 300 000 tomów oraz pokazywany zbiór rękopisów. (702)

TYLKO MINISTER

Szczepan K. — Jestem na rocznym stażu pracy. Czy zakład pracy może mi go skrócić (mam opinię dobrego pracownika)?

TEATR

Ameryka oczami Millera

Sponad dwudziestoletnim opóźnieniem znalazła drogę na poznańską scenę jedna z pierwszych sztuk Arthura Millera napisana zaraz po wojnie, wcześniej jeszcze niż grana z powodzeniem przed laty w Poznaniu „Śmierć komiwojażera”. Spośród wszystkich bodajże współczesnych dramatopisarzy amerykańskich właśnie Miller miał dotychczas największe szczęście do polskiej sceny. Stał się u nas pisarzem wziętym, bardzo dobrze z reguły przyjmowanym i przez teatr i przez widzów. Zapewne to sprawa uczuciowości pisarskiej i zdrowego krytycyzmu, z jakim obserwuje autor społeczność kapitalistyczną w swej ojczyźnie, a także jego niezależności politycznej i liberalizmu. Przede wszystkim jednak warsztatu, rzadkiej już dziś umiejętności stwarzania aktorom świetnych ról i konstruowania napięcia scenicznego, z czego słynie przede wszystkim właśnie ten autor.

Miller napisał wiele sztuk, ale najbardziej wartościowe są w jego dorobku te, które stworzył zaraz po wojnie, na początku swej kariery: „Śmierć komiwojażera”, „Czarownice z Salem”, no

i właśnie „Wszyscy moi synowie”, której premierę dał nam obecnie Teatr Nowy.

Sztuka ma charakter społeczny, oskarżycielski. Pokazuje konflikt w zamożnej rodzinie amerykańskiej w pierwszych latach po wojnie. Jest to konflikt między postawą człowieka biznesu, który zrobił dobry, ale nieuczciwy interes na wojnie, a jego synami — żołnierzami, chłopcami niezmoralizowanymi jeszcze magią dolara. Ta polityczno-oskarżycielska wymowa sztuki należy bezsprzecznie do największych jej walorów. Oczywiście, dlatego tylko jednak, że wspiera ją tu znakomicie technika dramatopisarska autora oraz bogaty, zróżnicowany rysunek psychologiczny bohaterów oraz gęsta, pełna napięcia i nagłych zwrotów sytuacja atmosfera dramatu.

Trzeba przyznać, że te właśnie walory sztuki Millera zostały w przedstawieniu poznańskim w pełni wykorzystane. Przedstawienie Jerzego Hoffmanna jest interesujące teatralnie; rzetelnie przygotowane reżysersko i aktorsko.

Teatr nasz, warto to jeszcze raz tu podkreślić, ma w tym sezonie

dobrą passę. Miarę jego poziomu artystycznego wyznaczają przy tym, nie tylko pojedyncze sukcesy, którejś szczególnie udanej inscenizacji np. „Rzeczy listopadowej”, ale także m. in. takie jak ten solidne, sprawne aktorsko i bynajmniej nie odświętne spektakle.

Na pierwszy plan w przedstawieniu Millera wysuwa się rola młodego Kellera — Kozimierza Borowca. Aktorowi udało się tu stworzyć pogłębioną psychologiczną sylwetkę młodego nonkonformisty, który z przerażeniem odkrywa skrywaną przed wszystkim zbrodnię we własnym domu. W ogóle aktorstwo wydaje się mocną stroną tego spektaklu. Na pozytywną ocenę u widza zasłużyli sobie bowiem jeszcze i dalsi wykonawcy: Henryk Machala (stary Keller), Sława Kwśniewska (jego żona) oraz Anna Wróblówna (Annie Deever). W mniejszym już natomiast stopniu na tę tak pozytywną ocenę aktorów stony spektaklu rzutują kreacje Stenusa Gochny i Janusza Grebera.

OLGIERD BŁAŻEWICZ

Teatr Nowy w Poznaniu: „Wszyscy moi synowie”, sztuka w 3 aktach Arthura Millera w przekładzie Kazimierza Piotrowskiego. Reżyseria: Jerzego Hoffmanna, scenografia: Andrzeja Sadowskiego. Premiera prasowa: 19 kwietnia 69 r.

RED. — Czas trwania wstępnego stażu pracy może skrócić lub zwolnić od niego — albo zdawanie egzaminu — tylko właściwy minister. Mówi o tym par. 15 nr. 196 uchwały Rady Ministrów z dnia 13. 6. 1953 r. o pracy absolwentów zawodowych oraz średnich ogólnokształcących. (868)

CHORE DZIECKO I NAUKA PŁYWANIA

K., pow. Poznań. — Mój syn (7 lat) ma lekkie skrzywienie kręgosłupa. Lekarz zalecił systematyczną naukę pływania. Mieszkam pod Poznaniem. Gdzie mogę syna zapisać na pływania?

RED. — Między nauką pływania, a ćwiczeniami w wodzie przeciwdziałającymi skrzywieniu kręgosłupa istnieje różnica. W sprawie nauki pływania radzimy zwrócić się do Poznańskich Ośrodków Sportu, Turystyki i Wypoczynku w Poznaniu, przy ul. Chwałkowskiej 34. W sprawie możliwości podjęcia ćwiczeń korygujących, proponujemy porozmawiać z lekarzem w przychodni specjalistycznej, znajdującej się w Państwowym

Szpitalu Klinicznym nr. 4 przy ul. Dzierżyńskiego 135 — 137. (913)

NAJLEPIJ W LZS-ACH

Alfred K., pow. Wągrowiec. — Bardzo interesuje się piłką nożną. Prosiłbym o podanie mi adresu klubu, do którego mógłbym się zapisać.

RED. — Sekcje piłki nożnej prowadzi Ludowe Zespoły Sportowe. Sądzimy, że w najbliższej okolicy istnieje LZS z sekcją piłkarską. Radzimy zwrócić się po bliższe informacje do Powiatowego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki w Wągrowcu. Dojeżdżając początkującego piłkarza do bardziej odległych klubów jest niewskazane. Naukę gry trzeba rozpocząć w sekcji uprawiającej piłkę nożną najbliższej miejsca zamieszkania. (915)

MUSI BYĆ ZGODA KOMISJI

A. O. — W mieszkaniu mam stałą temperaturę poniżej 17 stopni. Ponieważ będę przeprowadzał kapitalny remont zapytuję, czy mogę wbudować więcej żeberek c. o.?

PRZECHOWYWANIE PASZY DLA KUR

Maria K., z pow. Międzybóże. — Prowadzę małą farmę kur. Mam możliwość nabycia większej ilości paszy. Czy jednak mieszankę DK można przetrzymywać dłużej?

RED. — Okres ważności mieszanki paszowej wynosi 6 miesięcy od daty wyprodukowania. Po tym czasie nie należy ich stosować. To też przy kupnie należy zwracać uwagę na opakowanie, czy worki są nowe i czyste, na etykietkę z nazwą produktu, składą paszy, wagą netto. Zapach stęchłszy, gorzki smak i wilgotne ziarno, to znak że pasza nie nadaje się do użycia. (909)

Piłka ręczna

Inauguracja rozgrywek I ligi kobiet

Turniej mężczyzn o puchar ZPRP

Już jutro, 25 bm. rozpoczyna się runda rewanżowa I ligi piłki ręcznej kobiet. 12 zespołów staje do decydującej rozgrywki o tytuł mistrza Polski na rok 1969 oraz o utrzymanie się w lidze.

Niestety jedyny przedstawiciel Poznania w tej klasie rozgrywek - MKKS Przemysław, zajmuje po I rundzie ostatnie miejsce i należy do najpoważniejszych kandydatów do spadku z I ligi. Poznanianki w I rundzie nie spisywały się najlepiej i odniosły tylko dwa zwycięstwa. Trzeba jednak dodać, że Przemysław był kilka razy bliżej zwycięstwa, prowadząc nawet różnicą kilku bramek, ale niestety brak rutyny i doświadczenia wśród młodych zawodniczek tego zespołu, nie pozwolił im utrzymać przewagi aż do końca spotkania.

Mecze I ligi piłki ręcznej kobiet odbywają się na otwartym powietrzu. Już w tej chwili śmiało można zaryzykować twierdzenie, że warunki rozgrywania pierwszych spotkań II rundy nie będą najlepsze. Przemysław w najbliższym piątek gra w Gdańsku z tamtejszym Startem zaś w niedzielę również na wyjeździe z Pogonią Szczecin. Start to ścisła czołówka I ligi i trudno będzie poznaniankom pokusić się o zwycięstwo, natomiast w spotkaniu z Pogonią Szczecin na pewno nie stoją

na straconej pozycji. Rozgrywki mistrzowskie sezonu 1968/69 zakończą się 31 maja br.

A oto aktualna tabela I ligi po pierwszej rundzie:

1. Cracovia	11	19	144:95
2. AZS Wrocław	11	18	118:84
3. Start Gdańsk	11	14	98:78
4. Woźniak Łańc.	11	13	88:88
5. Sołonica Gliwice	11	11	149:132
6. Azoty Chorzów	11	10	116:122
7. Ruch Chorzów	11	9	99:108
8. Pogoń Szczecin	11	9	117:118
9. Otmęć Krapkow.	11	9	126:135
10. AZS Warszawa	11	9	106:120
11. Skra Warszawa	11	7	96:122
12. Przemysław	11	4	98:147

Również 25 bm. rozpoczyna się rozgrywki w piłce ręcznej mężczyzn o puchar ZPRP z udziałem 12 zespołów I ligi. Drużyny te podzielone zostały na 4 grupy. Pierwsze turnieje eliminacyjne odbędą się w Zabrzu, Opolu, Krakowie i Poznaniu. Po dwa pierwsze zespoły z każdego turnieju eliminacyjnego awansuje do półfinału, natomiast zajmujące trzecie miejsce w grupach rozegrają za dwa tygodnie turniej o miejsca 9-12 w pucharze ZPRP.

Turniej poznański odbędzie się na boisku Grunwaldu przy ul. Świerczewskiego 53a. W piątek o godz. 17 Grunwald gra ze Spójnią Gdańsk w sobotę również o godz. 17 Spójnia Gdańsk z Warszawianką, natomiast w niedzielę o godz. 11.30 Grunwald z Warszawianką. (s)

dalekopisem

SZOMBIERKI BYTOM - ZAGŁĘBIE WAŁBRZYCH 2:0
W zaległym meczu piłkarskim o mistrzostwo I ligi, Szombierki Bytom zwyciężyły Zagłębie Wałbrzych 2:0 (1:0). Spotkanie stało na siłowym poziomie, (o-za)

SIATKARSKIE SENSACJE
Sensacyjnymi rezultatami zakończył się czwarty dzień finałowych pojedynków siatkarzy o puchar 5 kontynentów w Montevideo. W pierwszym meczu Brazylija pokonała niespodziewanie srebrnych medalistów olimpijskich - Japonczyków 3:1. (12:15, 15:10, 15:11, 15:5), a znajdujący się w świetnej formie siatkarze NRD zwyciężyli mistrza olimpijskiego - drużynę ZSRR także 3:1 (15:0, 15:12, 10:15, 15:11).

SZACHOWE MISTRZOSTWA ŚWIATA KOBIEC

Siódma partia meczu szachowego o mistrzostwo świata kobiet między radzieckimi szachistkami Noą Gaprindaszwili i Alją Kuznir zakończyła się po 32 ruchach wynikiem remisowym. W meczu prowadzi nadal broniąca tytułu mistrzowskiego, Gaprindaszwili 4:3. (o-za)

Przed XXII Wyciągiem Pokoju

Kolarze ZSRR już w Polsce

12-osobowa ekipa kolarska Związku Radzieckiego przybyła w środę do Legnicy. Nigdy dotychczas kolarze radzieccy nie przyjeżdżali do nas na 18 dni przed Wyciągiem Pokoju. Już to świadczy, jak starannie chcą przygotować się nasi goście do startu w tegorocznym Wyciągu Pokoju. W dniu 25 bm. rozpocznie się w Legnicy IV międzynarodowy wyciąg szlakiem grodów piastowskich. Ta 4-etapowa impreza będzie egzaminem, który przesądzi o składzie 7-ki ZSRR i pozwoli polskiemu trenerowi wybrać pozostałych członków naszej drużyny na Wyciąg Pokoju.

Kierownikiem i trenerem ekipy ZSRR jest znany w Polsce Wiktor Kapitonow. Osmka kolarzy radzieckich składa się z 30-letniego Sokolowa (triumfatora ostatniego wyciągu dookoła Meksyku) oraz młodszych zawodników Nielubina, Klaesepa, Iyfferta, Dimitriewa, Sawina, Panikowa i Czerkasowa, który przez wiele etapów był liderem XXI WP.

„Przywiozłem zespół zadziornej młodzieży - powiedział W. Kapitonow. Bardzo im zależy na sukcesach w tej wielkiej imprezie. Już dziś mogę zaryzykować twierdzenie, że mamy znacznie silniejszy zespół niż zeszłoroczna szóstka trenera Wierulmina. Moim zdaniem nowy regulamin sprawi, że WP będzie jeszcze trudniejszy niż dotychczas. Czy wyciąg będzie ciekawszy? Za najgroźniejszych rywali uważam reprezentację Polski, NRD, Belgii i Francji. Obserwowałem waszą kadrę olimpijską w na szczyt eliminacji w Soczi. Stale pojawia się u was sporo dużych kolarskich talentów. Uważam, że oczekuje nas bardzo ciężkie zadanie”. (o-za)

Kajakarstwo

Otwarcie sezonu na Malcie

Kajakarze Poznania otworzą tegoroczny sezon sportowy regatami eliminacyjnymi do mistrzostw Poznania w dniach 26 i 27 bm. Początek zawodów (w których startować będą seniorzy i juniorzy) w pierwszym dniu o godz. 16, natomiast o godz. 10. Mistrzostwa Poznania odbędą się na Jeziorze Maltańskim 30 kwietnia i 1 maja. 17 i 18 V rozegrają na Malcie regaty z udziałem zawodników Warty, MKS Poznań i klubu Gruenau (NRD). 24 i 25 V odbędą się wielkopolskie regaty młodzieżowe. Wioślarze staną do regat na Malcie w dniach 30 i 31 maja. (p)

Komunikaty

Zebrań sprawozdawczo-wyborczych KS Cybina odbędą się w sobotę 26 bm. o godz. 17 w świetlicy Zakładów Mięsnych przy ul. Garbary 101/111.

Walne zebranie sprawozdawcze RKS San w Poznaniu odbędzie się 28 bm. o godz. 18 w świetlicy klubowej.

Poznański Klub Motorowy PTK Przemysław organizuje 25 bm. o godz. 19 w sali przy Starym Rynku 89 spotkanie członków i sympatyków klubu związane z rozpoczynającym się sezonem letnim.

KURS KIEROWCÓW

kategorii amatorskiej, motocyklowej i ciągnikowej

ORGANIZUJE

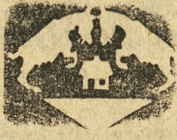
OSRODEK SZKOLENIA KIEROWCÓW

KLUBU MOTOROWEGO AZS POZNAŃ,

ul. Fredry 7, pok. 42, tel. 580-01, wewn. 4.

Otwarcie kursu w dniu 23 kwietnia 1969 r. o godz. 17. Zapisy przyjmuje Sekretariat kursu codziennie od godz. 9 do 17 w soboty od godz. 9-15.

47108g

W „KOZIOŁKACH”

3-KROTNA SZANSA

ponad 500.000 zł, premia lub samochód Fiat 125 P - TO OKAZJA DLA CIEBIE

K2944

KOMUNIKAT

Dnia 29 kwietnia 1969 r. o godz. 14 w Mosinie, pow. poznańskiego przy ul. Słonecznej nr 7 - odbędzie się **PIERWSZA LICYTACJA SAMOCHODU OSOBOWEGO** marki „Wartburg” 1000, nr rej. PW 23-42, oszacowanego na sumę 85.000 zł, a stanowiącego własność ob. Józefa Witka, zam. Mosina, Słoneczna 7.

Dnia 29 kwietnia 1969 r. o godz. 13 w Puszczykowie, pow. poznańskiego, przy ul. Nowej nr 5 - odbędzie się **DRUGA LICYTACJA RUCHOMOŚCI**: 1 telewizor „Koral” 17-calowego, 1 pianina - skrzydła „Katke” z płytą metalową, 1 witraż oraz 1 kredens - oszacowanych na łączną sumę 21.500 zł, a stanowiących własność ob. Janiny Rubach, zam. Puszczykowo, Nowa 5.

Ruchomości można oglądać w dniu licytacji w miejscu i czasie wyżej oznaczonym.

Komornik Sądu Powiatowego dla m. Poznania, rew. IV

K2954

Praca

Pomoc domowa dochodząca do 5 osób potrzebna. Telefon 559-22, od godziny 16. 47448g

Kierowca - rencista potrzebny na taksówkę. Adres wskazać „Prasa” - Grunwaldzka 19 dla 47472g.

Zatrudnię ogrodnika ze stażem. Mieszkanie, utrzymanie. Płaca do uzgodnienia. Gdynia 9, Kalkstajnow 24. K2356

Starsza osoba zaopiekuje się dzieckiem na 8 godzin. Oferty Prasa Grunwaldzka 19 dla 46750g.

Potrzebny uczeń piekarski i czeladnik na pół etatu. Tel. 409-85. 46772g

Pomocnika i ucznia do blacharstwa przyjmę. Wilczek, Kościelna 24. 46773g

Fryzjerka poszukuje pracy. Oferty Prasa Grunwaldzka 19 dla 46793g

Pomoc domowa potrzebna chętnie młodszą z prowincl. Poznań, Zupańskiego 7 m. 9. Tel. 333-03. 46600g

Nauka

Magistrowie przygotowują do egzaminów ośmioklasistów, jedenastoklasistów, Szamarzewskiego 21 m. 7. 46295g

Kupno

Kupię winę na prąd. Zgłoszenia Kórnik tel. 136. 46637g

Kupię wannę kąpielową. Bronisław Jankowiak, Sułecinek, pow. Środa. 46674g

Kupię betoniarke 150 litrów. Adres wskazać „Prasa” Grunwaldzka 19 dla 46679g

ZAPOBIEGAJA NIEPOŻĄDANEJ CIĄŻY.

DO NABYCIA: we wszystkich aptekach, drogeriach, kioskach „Ruch”.

Cena - 21,7 - na receptę 21,10.

K2904

Sprzedaję

Wózki dziecięce, najnowsze modele, poleca Szczęśliwi, Czerwonej Armii 61, w podwórzu. 45309g

Wózki dziecięce, bliźniacze, leżakowe - poleca wytwórnia Chojnacki. Poznań, Zbąszyńska 12. 45327g

Silnik stacyjny do motopompy niskobrotowy 150 cm³, 3,5 KM - sprzedam. Oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19 dla 46559g.

„Junak” stan idealny, mało używany sprzedam. Poznań, ul. Kilińskiego 13 m. 12. Informacja godz. od 17-19. 46589g

Stół, 6 krzeseł sprzedam. Poznań, ul. Dzierżyńskiego 92 m. 6. 46599g

Skodę Spartaka sprzedam. Ul. Dąbrowskiego 56 m. 9. 47316g

Sprzedam przyczepę do Warszawy. Oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19 dla 46583g.

Samochody

Poszukuję samodzielnego mieszkania 2-3-pokojowe go z przynależnościami, piec, posiadając pokój z przynależnościami, c. o., do zamiany. Oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19 dla 47226g.

Oddam pokój letniskowy pod Poznaniem, las, dogodna komunikacja kolejowa, autobusowa. Oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19 dla 46525g.

Ietników przyjmę na sezon w Puszczykowie. Oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19 dla 46535g.

Dnia 22 kwietnia 1969 r. odeszła od nas na zawsze, po krótkiej chorobie, nasza najdroższa matka, teściowa, babcia i prababcia, przeżywszy lat 87.

MARIA ROSZYK

z domu PLEWCZYŃSKA

Pogrzeb odbędzie się w piątek, dnia 25 bm. o godz. 16.30 z kaplicy cmentarnej w Zabikowie.

W smutku pogrążona RODZINA

47440g

W dniu 21 kwietnia 1969 r. zmarł po ciężkiej chorobie nasz długoletni pracownik

MEDARD WRZESIŃSKI

W Zmarłym straciłmy powszechnie szanowanego koleżkę, którego żegnamy z żalem - łącząc

wyrazy głębokiego współczucia Rodzinie. DYREKCJA - WSPÓŁPRACOWNICY Woj. Biura Geodezji i Urządzeń Rolnych w Poznaniu

Pogrzeb odbędzie się w dniu 25 bm. w Poznaniu o godz. 12.30 na cmentarzu na Junikowie.

K2944

Szczęśliwe zwycięstwo

W Sofii rozegrano kwalifikacyjny mecz do piłkarskich mistrzostw świata, w którym reprezentacja Bułgarii pokonała niedawnego przeciwnika Polski - Luksemburg 2:0 (1:0).

Z zawiędzonymi minami opuścili stadion w Sofii kilkadziesiąt tysięcy kibiców. Mecz nie należał do ciekawych i przypominał raczej zwykłą „ligową miłocę”. Nie mogły zadziwić wynik odwrotny. Remis stanowiłby jednak najbardziej obiektywny wyraz tego co działo się na boisku. W niektórych momentach kibice dopinguwali na wet drużynę Luksemburga, zaś na swoich ulubieńców gwizdali i to głośno. Na trybunach wśród kibiców najczęściej słyszany nazwiskiem na tym meczu było nazwisko ... Lubanckiego. Oby tak było 15 czerwca...

A oto co po meczu powiedział trener drużyny bułgarskiej Jancho Arsov, który obserwował niedzielny mecz Polska - Luksemburg w Krakowie. Stwierdził on m. in., że aktualnie polska reprezentacja stanowi bardzo groźny zespół dla każdego przeciwnika i że w czerwcu Bułgaria nie będzie miała łatwego zadania. Trener Arsov z dużym uznaniem wypowiedział się o Lubanckim. Spodziewamy się, że do spotkania z Polską nasza jedenastka wstąpi lepiej przygotowana niż dziś - powiedział na zakończenie J. Arsov.

Trener reprezentacji Luksemburga - Robert Heintz uważa, że spotkanie sofijskie zakończyło się dużym sukcesem dla jego drużyny. Z Polska w Krakowie grał, jak podkreślał - drużyna przemyślna, podrobną, niepołączoną. A w Bułgarii, po wypoczynku, pokażala, że jednak potrafi grać. Na zapytanie, która drużyna w grupie eliminacyjnej uważa za najlepszą, R. Heintz odpowiedział, że jednak Holandię. (o-za)

† Dnia 22 kwietnia 1969 r. zmarł po krótkich lecz ciężkich cierpieniach, opatrzony Sakramentami św., nasz ukończony brat, szwagier i wujek, przeżywszy lat 59,

GABRIEL FIEBICH

długoletni dyspozytor Zarządu Portu w Gdyni, odznaczony Złotą Odznaką Honorową.

Pogrzeb odbędzie się w czwartek, dnia 24 bm. o godzinie 11.30 z kaplicy cmentarnej na Górczynie.

W głębokim smutku pogrążona

RODZINA

Gdynia, Poznań, Patnowo, Zbąszynek. 47421g

† Dnia 21 kwietnia 1969 r. zmarła, namaszczone Olejami św., nasza najukochańsza matka, teściowa, babcia i prababcia, przeżywszy lat 69,

MARIA ŁOWIŃSKA

z domu KLATA

Pogrzeb odbędzie się w czwartek, dnia 24 bm. o godz. 15.30 na cmentarzu sołackim na Podolanach.

W smutku pogrążona

RODZINA

Poznań, Szamarzewskiego 36 m. 10. Pamiątkowa 7 m. 23, Ostroróg. 47432g

W dniu 21 kwietnia 1969 r. zmarł tragicznie nasz wieloletni pracownik i kolega

STANISŁAW JABŁOŃSKI

Pogrzeb odbędzie się w czwartek, dnia 24 kwietnia 1969 r. o godz. 13 na cmentarzu na Miłostowie.

Rodzinie Zmarłego

WYRAZY GŁĘBOKIEGO WSPÓŁCZUCIA

składają

RADA ZAKŁADOWA, RADA ROBOTNICZA

KZ PZPR, DYREKCJA i PRACOWNICY

Wielkopolskich Zakł. Naprawy Samochodów

Poznań, Warszawska 349

K2993

POZNAŃ

Grunwaldzka 19

Redaguje Kolegium: Marian Flejserowicz (sekretarz redakcji), Tadeusz Kaczmarek, Zbigniew Mika, Wiesław Porzycki (zastępca redaktora naczelnego), Mieczysław Skąpski, Zbigniew Szumowski, Lesław Tokarski (redaktor naczelnego). Telefon: 611-21 łączy wszystkie działy; sekretariat redakcji 657-76, w godz. od 9-16; redaktor naczelny 657-76; zastępca red. naczelnego 657-18; sekretarz redakcji 648-85; dział łączności z czytelnikami - informacja dla czytelników 657-18; dział miejski 659-39; redakcja wojna 430-73; 453 31. Wydawca: Poznańskie Wydawnictwo Prasowe RSW „Prasa”. Biuro Ogłoszeń: Poznań, ul. Grunwaldzka 19, telefon 459-89 i 611-21. Za treść i terminy nowy druk ogłoszeń redakcja nie odpowiada. O warunkach prenumeraty informacji udzielają placówki „Ruch” i Porzycki. Druk Zakłady Graficzne im. Marcina Kasprzaka, Poznań, ul. Zwierzyniecka 3. Redakcja nie zwraca nie zamówionych rękopisów. G-7

TEATRY

POLSKI — g. 19 „Rzecz historyczna”; NOWY — g. 19 „Wszyscy moi synowie”; OPERA — nieczynny; OPERETKA — g. 19 „Wesoła wojna”; MARCINEK — nieczynny.

KINA

KINO DOBRYCH FILMOW MUZA — g. 10, 12.30 „Gentleman z Cocydy” (franc. 14 l.); g. 14, 17.30 „Króć Edyp” (włoski 16 l.); g. 20 „Cisza i krzyk” (węg. 16 l.); g. 20.15 „Sekrety wiernych żon” (włoski 18 l.); BAŁTYK — g. 11, 14, 17, 20 „Pan Wołodyjowski” (pol. 14 l.); CZERNASTKA — g. 10, 13, 16, 19.30 „Pan Wołodyjowski” (pol. 14 l.); GONG — g. 10, 12, 15 „Zawariowana noc” (pol. 11 l.); g. 18, 20 „Kobieta i mężczyzna” (franc. 16 l.); GRUNWALD — g. 17 „Dwaj z Teksa-USA” (USA 11 l.); GWIAZDA — g. 11, 15, 18, 21 „Wyprawa siedmiu zbrodni” (USA 14 l.); g. 19 „Zamrozmienione błyskawice” (NRD 15 l.); KOSMOS — g. 17, 19.30 „Znaleźcie dobrze” (włoski 18 l.); MALTA — g. 16.30, 19 „Opera za trzy grosze” (NRF 16 l.); MINIATURKA — g. 15.30 „Czarodziejska lampa Aladyna” (radz. 7 l.); g. 17.30, 19.30 „Za mną kanalie!” (NRD 14 l.); OLIMPIA — g. 10, 12.30, 15, 20 „Fantomas kontra Scotland Yard” (franc. 14 l.); OSIEDLE — g. 16 „Wojenka, wojenka” (rum. 14 l.); g. 18, 20 „Wszystko na sprzedaż” (pol. 16 l.); PANCERNIAK — g. 17.30, 20 „Nocne sam na sam” (czeski 16 l.); PAŁACOWE — g. 9, 12.30 „Pan Wołodyjowski” (pol. 14 l.); PRZYJAZN — nieczynny; RIALTO — g. 9, 11.15, 13.30 „Elza z afrykańskiego buszu” (ang. 7 l.); g. 15.30, 18, 20.15 „Arsen Lupin kontra Arsen Lupin” (franc. włoski 14 l.); RUSALKI (Szwajcarski) — g. 17, 19.30 „Kierunek Berlin” (pol. 11 l.); SCALA — g. 16, 18.15, 20.30 „Synowie Katie Elder” (USA 16 l.); TECZA — g. 16.30 „Batar” (USA 11 l.); g. 19.30 „Morderca na zawołanie” (NRD 16 l.); WARTA — g. 10, 13, 16, 19 „Dziela Nawrony” (ang. 14 l.); WCZASOWICZ (Puszczykowo) — g. 15, 17, 19.15 „Testament gangstera” (franc.-włosko-NRF 14 l.); WILDA — g. 11, 14, 17, 20 „Pan Wołodyjowski” (pol. 14 l.); WRZOS (Lubon) — g. 18 „Heroina” (NRD 16 l.); WRZOS (Mosina) — g. 17, 19.15 „Kanał” (pol. 14 l.); FOTO-PLASTIKON — g. 12-21 „Waszyngton — Historyczne Muzeum Woskowe”.

MUZEJA

Archeologiczne (Wodna 27) — g. 9-15.
Historii m. Poznania (Stary Rynek) — nieczynny do 4. V.
Historii Ruchu Robotniczego (Stary Rynek 45) — g. 10-18.
Instrumentów Muzycznych (Stary Rynek 45) — g. 9-15.
Narodowe (al. Marcinkowskiego 9) — g. 9-15.
Przyrodnicze (Świerczewskiego 19) — g. 9-16.
Rolnictwa (Szreniawa k/Poznań) — g. 10-17.
Rzemiosł Artystycznych (Zamek Przemysławski) — nieczynny.
Wielkopolskie Muzeum Wojskowe (St. Rynek) — g. 10-15.
Wyzwolenia Poznania (Cytadela) — g. 11-18.
Muzeum w Regalinie — g. 10-16.
Muzeum w Goluchowie — g. 10-16.
Muzeum w Kórniku — g. 9-14.

WYSTAWY

PTF (Paderewskiego 7) — Wystawa M. Myszkowskiego „On był pierwszy” — g. 10-19.
Muzeum Archeologiczne — „Polskie badania archeologiczne na Bliskim Wschodzie i w Basenie Morza Czarnego” — g. 9-15.
Biblioteka B. Raczyńskiego (pl. Wolności 19) — „Teatrysty polscy w Polsce Ludowej” — g. 10-18 (do 25 IV).
Klub MPK (Ratajczaka 39) — XII indywidualna wystawa grafiki Zygmunta Siaty — g. 10-20.
Klub ZPAP — Arsenali (St. Rynek) — wystawa grafiki i rysunku J. Dąbrowskiego — g. 10-18 (do 11 V).
BWA „Arsenal” (Stary Rynek) — wystawa malarstwa K. Rolęwskiego i wystawa plakatów „Osiągnięcia i cele społeczne PRL” — g. 10-18.

DYŻURY

Szpital Miejski im. Raszei (ul. Mickiewicza 2, tel. 472-51) — internia, chirurgia urazowa, laryngologia.
Szpital Miejski im. Strusia (ul. Szkolna 8/12, tel. 511-11) — chirurgia ogólna bez urazów, okulistyka; Oddział Neurologiczny (ul. Grobla 2, tel. 594-68) — neurologia.
Klinika Psychiatryczna (ul. Szpitalna 27/33, tel. 444-51) — psychiatria.
Pogotowie Ratunkowe (ul. Chelmońskiego 20). Wypadki uliczne, tel. 99, nagłe zachorowania w domu, tel. 666-66, dla Poznania porady lekarskie tel. 637-35 — podstaje ul. Kórnicka 6, Bukowa 8 i Ugory 18 — całonocna, dla g. 8 i 10, 12.30, 15.30, 18.30, 21.30, 24.30, 27.30, 30.30, 33.30, 36.30, 39.30, 42.30, 45.30, 48.30, 51.30, 54.30, 57.30, 60.30, 63.30, 66.30, 69.30, 72.30, 75.30, 78.30, 81.30, 84.30, 87.30, 90.30, 93.30, 96.30, 99.30, 102.30, 105.30, 108.30, 111.30, 114.30, 117.30, 120.30, 123.30, 126.30, 129.30, 132.30, 135.30, 138.30, 141.30, 144.30, 147.30, 150.30, 153.30, 156.30, 159.30, 162.30, 165.30, 168.30, 171.30, 174.30, 177.30, 180.30, 183.30, 186.30, 189.30, 192.30, 195.30, 198.30, 201.30, 204.30, 207.30, 210.30, 213.30, 216.30, 219.30, 222.30, 225.30, 228.30, 231.30, 234.30, 237.30, 240.30, 243.30, 246.30, 249.30, 252.30, 255.30, 258.30, 261.30, 264.30, 267.30, 270.30, 273.30, 276.30, 279.30, 282.30, 285.30, 288.30, 291.30, 294.30, 297.30, 300.30, 303.30, 306.30, 309.30, 312.30, 315.30, 318.30, 321.30, 324.30, 327.30, 330.30, 333.30, 336.30, 339.30, 342.30, 345.30, 348.30, 351.30, 354.30, 357.30, 360.30, 363.30, 366.30, 369.30, 372.30, 375.30, 378.30, 381.30, 384.30, 387.30, 390.30, 393.30, 396.30, 399.30, 402.30, 405.30, 408.30, 411.30, 414.30, 417.30, 420.30, 423.30, 426.30, 429.30, 432.30, 435.30, 438.30, 441.30, 444.30, 447.30, 450.30, 453.30, 456.30, 459.30, 462.30, 465.30, 468.30, 471.30, 474.30, 477.30, 480.30, 483.30, 486.30, 489.30, 492.30, 495.30, 498.30, 501.30, 504.30, 507.30, 510.30, 513.30, 516.30, 519.30, 522.30, 525.30, 528.30, 531.30, 534.30, 537.30, 540.30, 543.30, 546.30, 549.30, 552.30, 555.30, 558.30, 561.30, 564.30, 567.30, 570.30, 573.30, 576.30, 579.30, 582.30, 585.30, 588.30, 591.30, 594.30, 597.30, 600.30, 603.30, 606.30, 609.30, 612.30, 615.30, 618.30, 621.30, 624.30, 627.30, 630.30, 633.30, 636.30, 639.30, 642.30, 645.30, 648.30, 651.30, 654.30, 657.30, 660.30, 663.30, 666.30, 669.30, 672.30, 675.30, 678.30, 681.30, 684.30, 687.30, 690.30, 693.30, 696.30, 699.30, 702.30, 705.30, 708.30, 711.30, 714.30, 717.30, 720.30, 723.30, 726.30, 729.30, 732.30, 735.30, 738.30, 741.30, 744.30, 747.30, 750.30, 753.30, 756.30, 759.30, 762.30, 765.30, 768.30, 771.30, 774.30, 777.30, 780.30, 783.30, 786.30, 789.30, 792.30, 795.30, 798.30, 801.30, 804.30, 807.30, 810.30, 813.30, 816.30, 819.30, 822.30, 825.30, 828.30, 831.30, 834.30, 837.30, 840.30, 843.30, 846.30, 849.30, 852.30, 855.30, 858.30, 861.30, 864.30, 867.30, 870.30, 873.30, 876.30, 879.30, 882.30, 885.30, 888.30, 891.30, 894.30, 897.30, 900.30, 903.30, 906.30, 909.30, 912.30, 915.30, 918.30, 921.30, 924.30, 927.30, 930.30, 933.30, 936.30, 939.30, 942.30, 945.30, 948.30, 951.30, 954.30, 957.30, 960.30, 963.30, 966.30, 969.30, 972.30, 975.30, 978.30, 981.30, 984.30, 987.30, 990.30, 993.30, 996.30, 999.30, 1002.30, 1005.30, 1008.30, 1011.30, 1014.30, 1017.30, 1020.30, 1023.30, 1026.30, 1029.30, 1032.30, 1035.30, 1038.30, 1041.30, 1044.30, 1047.30, 1050.30, 1053.30, 1056.30, 1059.30, 1062.30, 1065.30, 1068.30, 1071.30, 1074.30, 1077.30, 1080.30, 1083.30, 1086.30, 1089.30, 1092.30, 1095.30, 1098.30, 1101.30, 1104.30, 1107.30, 1110.30, 1113.30, 1116.30, 1119.30, 1122.30, 1125.30, 1128.30, 1131.30, 1134.30, 1137.30, 1140.30, 1143.30, 1146.30, 1149.30, 1152.30, 1155.30, 1158.30, 1161.30, 1164.30, 1167.30, 1170.30, 1173.30, 1176.30, 1179.30, 1182.30, 1185.30, 1188.30, 1191.30, 1194.30, 1197.30, 1200.30, 1203.30, 1206.30, 1209.30, 1212.30, 1215.30, 1218.30, 1221.30, 1224.30, 1227.30, 1230.30, 1233.30, 1236.30, 1239.30, 1242.30, 1245.30, 1248.30, 1251.30, 1254.30, 1257.30, 1260.30, 1263.30, 1266.30, 1269.30, 1272.30, 1275.30, 1278.30, 1281.30, 1284.30, 1287.30, 1290.30, 1293.30, 1296.30, 1299.30, 1302.30, 1305.30, 1308.30, 1311.30, 1314.30, 1317.30, 1320.30, 1323.30, 1326.30, 1329.30, 1332.30, 1335.30, 1338.30, 1341.30, 1344.30, 1347.30, 1350.30, 1353.30, 1356.30, 1359.30, 1362.30, 1365.30, 1368.30, 1371.30, 1374.30, 1377.30, 1380.30, 1383.30, 1386.30, 1389.30, 1392.30, 1395.30, 1398.30, 1401.30, 1404.30, 1407.30, 1410.30, 1413.30, 1416.30, 1419.30, 1422.30, 1425.30, 1428.30, 1431.30, 1434.30, 1437.30, 1440.30, 1443.30, 1446.30, 1449.30, 1452.30, 1455.30, 1458.30, 1461.30, 1464.30, 1467.30, 1470.30, 1473.30, 1476.30, 1479.30, 1482.30, 1485.30, 1488.30, 1491.30, 1494.30, 1497.30, 1500.30, 1503.30, 1506.30, 1509.30, 1512.30, 1515.30, 1518.30, 1521.30, 1524.30, 1527.30, 1530.30, 1533.30, 1536.30, 1539.30, 1542.30, 1545.30, 1548.30, 1551.30, 1554.30, 1557.30, 1560.30, 1563.30, 1566.30, 1569.30, 1572.30, 1575.30, 1578.30, 1581.30, 1584.30, 1587.30, 1590.30, 1593.30, 1596.30, 1599.30, 1602.30, 1605.30, 1608.30, 1611.30, 1614.30, 1617.30, 1620.30, 1623.30, 1626.30, 1629.30, 1632.30, 1635.30, 1638.30, 1641.30, 1644.30, 1647.30, 1650.30, 1653.30, 1656.30, 1659.30, 1662.30, 1665.30, 1668.30, 1671.30, 1674.30, 1677.30, 1680.30, 1683.30, 1686.30, 1689.30, 1692.30, 1695.30, 1698.30, 1701.30, 1704.30, 1707.30, 1710.30, 1713.30, 1716.30, 1719.30, 1722.30, 1725.30, 1728.30, 1731.30, 1734.30, 1737.30, 1740.30, 1743.30, 1746.30, 1749.30, 1752.30, 1755.30, 1758.30, 1761.30, 1764.30, 1767.30, 1770.30, 1773.30, 1776.30, 1779.30, 1782.30, 1785.30, 1788.30, 1791.30, 1794.30, 1797.30, 1800.30, 1803.30, 1806.30, 1809.30, 1812.30, 1815.30, 1818.30, 1821.30, 1824.30, 1827.30, 1830.30, 1833.30, 1836.30, 1839.30, 1842.30, 1845.30, 1848.30, 1851.30, 1854.30, 1857.30, 1860.30, 1863.30, 1866.30, 1869.30, 1872.30, 1875.30, 1878.30, 1881.30, 1884.30, 1887.30, 1890.30, 1893.30, 1896.30, 1899.30, 1902.30, 1905.30, 1908.30, 1911.30, 1914.30, 1917.30, 1920.30, 1923.30, 1926.30, 1929.30, 1932.30, 1935.30, 1938.30, 1941.30, 1944.30, 1947.30, 1950.30, 1953.30, 1956.30, 1959.30, 1962.30, 1965.30, 1968.30, 1971.30, 1974.30, 1977.30, 1980.30, 1983.30, 1986.30, 1989.30, 1992.30, 1995.30, 1998.30, 2001.30, 2004.30, 2007.30, 2010.30, 2013.30, 2016.30, 2019.30, 2022.30, 2025.30, 2028.30, 2031.30, 2034.30, 2037.30, 2040.30, 2043.30, 2046.30, 2049.30, 2052.30, 2055.30, 2058.30, 2061.30, 2064.30, 2067.30, 2070.30, 2073.30, 2076.30, 2079.30, 2082.30, 2085.30, 2088.30, 2091.30, 2094.30, 2097.30, 2100.30, 2103.30, 2106.30, 2109.30, 2112.30, 2115.30, 2118.30, 2121.30, 2124.30, 2127.30, 2130.30, 2133.30, 2136.30, 2139.30, 2142.30, 2145.30, 2148.30, 2151.30, 2154.30, 2157.30, 2160.30, 2163.30, 2166.30, 2169.30, 2172.30, 2175.30, 2178.30, 2181.30, 2184.30, 2187.30, 2190.30, 2193.30, 2196.30, 2199.30, 2202.30, 2205.30, 2208.30, 2211.30, 2214.30, 2217.30, 2220.30, 2223.30, 2226.30, 2229.30, 2232.30, 2235.30, 2238.30, 2241.30, 2244.30, 2247.30, 2250.30, 2253.30, 2256.30, 2259.30, 2262.30, 2265.30, 2268.30, 2271.30, 2274.30, 2277.30, 2280.30, 2283.30, 2286.30, 2289.30, 2292.30, 2295.30, 2298.30, 2301.30, 2304.30, 2307.30, 2310.30, 2313.30, 2316.30, 2319.30, 2322.30, 2325.30, 2328.30, 2331.30, 2334.30, 2337.30, 2340.30, 2343.30, 2346.30, 2349.30, 2352.30, 2355.30, 2358.30, 2361.30, 2364.30, 2367.30, 2370.30, 2373.30, 2376.30, 2379.30, 2382.30, 2385.30, 2388.30, 2391.30, 2394.30, 2397.30, 2400.30, 2403.30, 2406.30, 2409.30, 2412.30, 2415.30, 2418.30, 2421.30, 2424.30, 2427.30, 2430.30, 2433.30, 2436.30, 2439.30, 2442.30, 2445.30, 2448.30, 2451.30, 2454.30, 2457.30, 2460.30, 2463.30, 2466.30, 2469.30, 2472.30, 2475.30, 2478.30, 2481.30, 2484.30, 2487.30, 2490.30, 2493.30, 2496.30, 2499.30, 2502.30, 2505.30, 2508.30, 2511.30, 2514.30, 2517.30, 2520.30, 2523.30, 2526.30, 2529.30, 2532.30, 2535.30, 2538.30, 2541.30, 2544.30, 2547.30, 2550.30, 2553.30, 2556.30, 2559.30, 2562.30, 2565.30, 2568.30, 2571.30, 2574.30, 2577.30, 2580.30, 2583.30, 2586.30, 2589.30, 2592.30, 2595.30, 2598.30, 2601.30, 2604.30, 2607.30, 2610.30, 2613.30, 2616.30, 2619.30, 2622.30, 2625.30, 2628.30, 2631.30, 2634.30, 2637.30, 2640.30, 2643.30, 2646.30, 2649.30, 2652.30, 2655.30, 2658.30, 2661.30, 2664.30, 2667.30, 2670.30, 2673.30, 2676.30, 2679.30, 2682.30, 2685.30, 2688.30, 2691.30, 2694.30, 2697.30, 2700.30, 2703.30, 2706.30, 2709.30, 2712.30, 2715.30, 2718.30, 2721.30, 2724.30, 2727.30, 2730.30, 2733.30, 2736.30, 2739.30, 2742.30, 2745.30, 2748.30, 2751.30, 2754.30, 2757.30, 2760.30, 2763.30, 2766.30, 2769.30, 2772.30, 2775.30, 2778.30, 2781.30, 2784.30, 2787.30, 2790.30, 2793.30, 2796.30, 2799.30, 2802.30, 2805.30, 2808.30, 2811.30, 2814.30, 2817.30, 2820.30, 2823.30, 2826.30, 2829.30, 2832.30, 2835.30, 2838.30, 2841.30, 2844.30, 2847.30, 2850.30, 2853.30, 2856.30, 2859.30, 2862.30, 2865.30, 2868.30, 2871.30, 2874.30, 2877.30, 2880.30, 2883.30, 2886.30, 2889.30, 2892.30, 2895.30, 2898.30, 2901.30, 2904.30, 2907.30, 2910.30, 2913.30, 2916.30, 2919.30, 2922.30, 2925.30, 2928.30, 2931.30, 2934.30, 2937.30, 2940.30, 2943.30, 2946.30, 2949.30, 2952.30, 2955.30, 2958.30, 2961.30, 2964.30, 2967.30, 2970.30, 2973.30, 2976.30, 2979.30, 2982.30, 2985.30, 2988.30, 2991.30, 2994.30, 2997.30, 3000.30, 3003.30, 3006.30, 3009.30, 3012.30, 3015.30, 3018.30, 3021.30, 3024.30, 3027.30, 3030.30, 3033.30, 3036.30, 3039.30, 3042.30, 3045.30, 3048.30, 3051.30, 3054.30, 3057.30, 3060.30, 3063.30, 3066.30, 3069.30, 3072.30, 3075.30, 3078.30, 3081.30, 3084.30, 3087.30, 3090.30, 3093.30, 3096.30, 3099.30, 3102.30, 3105.30, 3108.30, 3111.30, 3114.30, 3117.30, 3120.30, 3123.30, 3126.30, 3129.30, 3132.30, 3135.30, 3138.30, 3141.30, 3144.30, 3147.30, 3150.30, 3153.30, 3156.30, 3159.30, 3162.30, 3165.30, 3168.30, 3171.30, 3174.30, 3177.30, 3180.30, 3183.30, 3186.30, 3189.30, 3192.30, 3195.30, 3198.30, 3201.30, 3204.30, 3207.30, 3210.30, 3213.30, 3216.30, 3219.30, 3222.30, 3225.30, 3228.30, 3231.30, 3234.30, 3237.30, 3240.30, 3243.30, 3246.30, 3249.30, 3252.30, 3255.30, 3258.30, 3261.30, 3264.30, 3267.30, 3270.30, 3273.30, 3276.30, 3279.30, 3282.30, 3285.30, 3288.30, 3291.30, 3294.30, 3297.30, 3300.30, 3303.30, 3306.30, 3309.30, 3312.30, 3315.30, 3318.30, 3321.30, 3324.30, 3327.30, 3330.30, 3333.30, 3336.30, 3339.30, 3342.30, 3345.30, 3348.30, 3351.30, 3354.30, 3357.30, 3360.30, 3363.30, 3366.30, 3369.30, 3372.30, 3375.30, 3378.30, 3381.30, 3384.30, 3387.30, 3390.30, 3393.30, 3396.30, 3399.30, 3402.30, 3405.30, 3408.30, 3411.30, 3414.30, 3417.30, 3420.30, 3423.30, 3426.30, 3429.30, 3432.30, 3435.30, 3438.30, 3441.30, 3444.30, 3447.30, 3450.30, 3453.30, 3456.30, 3459.30, 3462.30, 3465.30, 3468.30, 3471.30, 3474.30